

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

**«Πάντα τα δένδρα σου
και τον καρπὸν τῆς γῆς σου
θέλει καταφθείρει ὁ βρούχος»**

**Εκτός και προλάβεις
να τα κάψεις μόνος σου...**

Στιγμιότυπα από την Κοιλάδα της Σκιάς του Θανάτου

(XV)

« Διάταξον περί του οίκου σου! »

«Διάταξον περί του οίκου σου, επειδή αποθνήσκεις και δεν θέλεις ζήσει» (Β' Βασ. 20/κ/1). Αυτή ήταν η συμβουλή που έδωσε ο προφήτης Ησαΐας στον άρρωστο βασιλιά Εζεκία. Βέβαια, από την ιστορία μαθαίνουμε ότι ο Θεός έκανε χάρη στον Εζεκία και έζησε άλλα 15 χρόνια. Όμως αυτό με τίποτα δεν αναιρεί τη σημασία της συμβουλής, στην οποία θέλουμε να επικεντρώσουμε εδώ την προσοχή μας.

Δύο ηλικιωμένες αδελφές ζούσαν μαζί και μοιράζονταν τα πάντα. Ανησυχώντας τι θα μπορούσε να συμβεί όταν η μία ή η άλλη τους θα πέθαινε, είχαν συγκεντρώσει τα χρήματα που θα χρειάζονταν για τις κηδείες τους, είχαν καταγράψει όλες τις επιθυμίες τους για τη διάθεση των περιουσιακών τους στοιχείων και ανέθεσαν σε ένα ειδικό να συντάξει τις διαθήκες τους. Όταν πέθαναν, δεν υπήρξε καμία αναπάντητη ερώτηση. Η καλή μαρτυρία που έδωσαν ήταν: «Φρόντισαν για τον οίκο τους και στο θάνατο όπως και στη ζωή». Ας μάθουμε λοιπόν από το παράδειγμά τους.

Η Ε. White έγραψε ότι **«Ο θάνατος δεν θα έρθει ούτε μια ημέρα νωρίτερα επειδή έχετε κάνει τη διαθήκη σου»**. Η σύνταξη της διαθήκης μας είναι μέρος της τάξης της ζωής μας – όπως το να κάνεις έναν οικογενειακό προϋπολογισμό ή τον προγραμματισμό για την εκπαίδευση και τις σταδιοδρομίες των παιδιών σου. Συντάσσουμε διαθήκες και έγγραφα κληρονομιάς για τα παιδιά μας, έτσι ώστε η οικογένειά μας να μπορεί να ανταποκριθεί σύμφωνα με τη θέλησή μας και τις αρχές μας.

Αλλά τι να πει κανείς για μερικούς ανθρώπους που αντιμετωπίζουν τα πράγματα λες και δεν πρόκειται να πεθάνουν ποτέ; Η συζήτηση αυτή δεν αφορά μόνο τους ηλικιωμένους, εκείνους που θα έλεγες ότι πλέον περι-

μένουν το τέλος τους, επειδή στη σημερινή ζωή οι νέοι πεθαίνουν πιο συχνά από τους γέροντες, καθώς συμβαίνουν τόσα ατυχήματα στην εργασία, στους δρόμους, ξαφνικές ασθένειες κ.λπ.

Οι μόνοι που καίρονται όταν δεν υπάρχει διαθήκη, είναι οι δικηγόροι που εξασφαλίζουν εργασία, και το κράτος με τον έφορο, επειδή θα εισπράξει μεγαλύτερο φόρο κληρονομιάς.

Αντίθετα, όταν κάποιος σοφά ετοιμάσει τη διαθήκη του, εξασφαλίζει ότι εκείνοι που θα τον κληρονομήσουν δεν θα έχουν και άλλο φορτίο πάνω από το πένθος τους.

Όταν κάποιος κάνει μια διαθήκη, αυτή δεν είναι δεσμευτική για πάντα. Αν στη συνέχεια προκύψουν αιτίες για τις οποίες θα ήθελε να μεταβάλει τη θέλησή του, δεν έχει παρά να συντάξει μια νέα διαθήκη γνωρίζοντας ότι πάντα ισχύει η διαθήκη με την τελευταία ημερομηνία.

Είναι κρίμα να βρίσκονται συγγενείς σε δικαστήρια και διαμάχες επειδή ο γονιός ή άλλος συγγενής δεν φρόντισε να εκφράσει ξεκάθαρα την επιθυμία του και μάλιστα γραπτώς ενόσω ζούσε. Είναι κρίμα να δημιουργούνται σχίσματα και κακίες ανάμεσα σε αδέρφια κ.λπ. εξαιτίας μιας αμέλειας.

Αλλά το χειρότερο, που σπάνια ομολογείται, όμως υπάρχει στο παρασκήνιο, είναι ότι ο άνθρωπος που έχει μια περιουσία, δεν θέλει να σκεφτεί ότι μπορεί και να πεθάνει, θέλει να είναι γαντζωμένος από τα όποια αγαθά του, και νομίζει πως δεν θα τα αποχωριστεί αν είναι γραμμένα μόνο στο όνομά του...

Εδώ δεν μπορούμε να γράψουμε **«αποθνήσκεις και δεν θέλεις ζήσει»** – όπως έκανε ο προφήτης – σίγουρα όμως μπορούμε να συμβουλέψουμε: **«Διάταξον περί του οίκου σου»**. Είναι τούτη μια συμβουλή που αξίζει να αξιοποιήσουμε άμεσα.

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (XV) «Διάταξον περί του οίκου σου!» . 2		❶ <u>ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ</u> 8	
❶ Είναι όλες οι αμαρτίες ίδιες; . . 4		☞ Η λατρεία της τέχνης ☞ Πολιτικός ή θρησκευτικός; ☞ Γάμος σε παραλία	
❶ «Ου ποιήσης σεαυτώ είδωλον» 11		❶ <u>ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ</u> 14	
❶ Ο Θεός το γράφει... 13		☞ Σκέτη Λάσπη... ☞ Πότε αρχίζει η λατρεία; ☞ «Εκκλησιαστικά καρκινώματα» ☞ Ευαγγελισμός και έλεγχος	
❶ Προς χριστιανικές "διακονίες" και υπευθύνους τους 16		❶ <u>«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [;]»</u> 28	
❶ «Γάμος εγένετο εν Κανά...» . . 18		☞ ΟΤΑΝ ΨΗΦΙΖΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ; ☞ ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ Ή ΛΙΑΝΙΚΩΣ; ☞ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΡΙΠΗ (ΧΟΙΡΩΝ) ☞ ΕΠΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΡΥΣΑ... ☞ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ ☞ ΒΟΥΒΟΣ ΑΙΩΝΑΣ	
❶ Οικουμενικές συμπροσευχές . 22		❶ <u>ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ</u>	
❶ Το όνομα έχεις, όμως... 24		Ανηθικότητα και ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ 31	
❶ Κόλαση και Παράδεισος..... 27			
❶ Το χρώμα δεν αλλάζει 32			

έν ριπή ὀφθαλμοῦ...

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΕΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Κιουταχείας 8, 14231 Νέα Ιωνία

ΕΤΟΣ 24 - ΤΕΥΧΟΣ 211 / ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικρίπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία.: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

« Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού.»

Είναι όλες οι αμαρτίες ίδιες;

Συχνά ακούγεται και είναι σωστό, ότι δεν υπάρχουν μεγάλες και μικρές αμαρτίες, επειδή αφενός εμπρός στην απόλυτη αγιότητα του Θεού καμία αμαρτία δεν μπορεί να σταθεί και αφετέρου εμπρός στο λυτρωτικό έργο του Χριστού καμία αμαρτία δε μπορεί να μείνει ασυγχώρητη όταν ο αμαρτωλός την αναγνωρίσει, μετανοήσει και την εγκαταλείψει.

Ωστόσο εμείς οι άνθρωποι έχουμε χαρακτηρίσει –ταξινομήσει– τις αμαρτίες με διάφορους βαθμούς και χρώματα. Για παράδειγμα, η ανθρώπινη δικαιοσύνη δεν βάζει πλάι-πλάι ένα ψέμα με έναν φόνο, γι' αυτό και οι ποινές που επιβάλλουν τα δικαστήρια στους ένοχους δεν είναι ίδιες οπότε η μεν πρώτη τιμωρείται με λίγα χρήματα πρόστιμο ενώ η άλλη μέχρι και με την έσχατη ποινή, δηλαδή το θάνατο.

Κάθε σοβαρός και προσεκτικός μελετητής του λόγου του Θεού θα συμφωνήσει πως ανάλογη αντιστοιχία ισχύει και στις διατάξεις του θείου νόμου, αφού για άλλες αμαρτίες ήταν αρκετή η θυσία ενός ζώου, μεγάλου ή μικρού, ενώ για άλλες έπρεπε να επιβληθεί αναπότρεπτα ο θάνατος του παραβάτη-αμαρτωλού (Εξοδ. 21/κα/12).

Βεβαίως το κοινό περί δικαιοσύνης

αίσθημα δεν μπορεί να σταθεί ως μέτρο για τη σκέψη και την πρακτική των πιστών του Χριστού, όμως δεν είναι δυνατόν να παραγνωριστεί η θεία βούληση, παρόλο που από εμάς σήμερα δεν ζητείται ούτε να εκτελέσουμε κανέναν ούτε να προβούμε σε τυφλώσεις, ακρωτηριασμούς ή αφαιρέσεις δοντιών κ.λπ. καθώς δεν ζούμε στο αρχαίο θεοκρατικό καθεστώς.

Πώς όμως ένας Θεός που απερίφραστα δηλώνει: «**Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού**» (Ιεζ. 33/λγ/11), την ίδια στιγμή απαιτεί τη θανάτωση του παραβάτη του θείου νόμου; [Όταν μάλιστα λέει θάνατο αναφέρεται όχι μόνο στον πρόσκαιρο επίγειο αλλά και στον αιώνιο, γι' αυτό και ο Χριστός προειδοποίησε «**φοβήθητε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέση εν τη γεέννη**» (Ματθ. 10/ι/28)]. Φρονούμε πως το κλειδί της κατανόησης εν προκειμένω βρίσκεται στη συνέχεια της προαναφερθείσας θεϊκής δήλωσης, όπου εξηγεί «**[θέλω] να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζη· επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τι να αποθάνητε;**»

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι ο πανά-

γαθος Θεός δεν χαρίζει τη ζωή στον αμαρτωλό και ασεβή χωρίς προϋποθέσεις, αλλά του ζητάει ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ από τον πονηρό δρόμο της αμαρτίας. Μόνο τότε ο Θεός είναι ολοπρόθυμος να χαριστεί στον αμαρτωλό και να μην του επιβάλει την ποινή που δικαιούται, δηλαδή τον θάνατο που είναι ο μισθός της αμαρτίας (Ρωμ. 6/ς/23). Διαφορετικά ο Θεός προειδοποιεί: **«Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφυσήσει εφ' υμάς και θέλετε διαλυθή εν τω μέσω αυτής»** (Ιεζ. 22/κβ/21).

Παρερμηνεύοντας την αγαθή διάθεση του Θεού, κάποιοι λησμονούν τις παραπάνω δηλώσεις και πολλές άλλες παρόμοιες, και διδάσκουν έναν άλλο "χριστιανισμό" ανεκτικότητας προς την αμαρτία, συμβιβασμού με τον κόσμο, και παραπλανούν τους αμαρτωλούς υποσχόμενοι απεριόριστη χάρη... χωρίς καμία εξουσιοδότηση από το λόγο του Θεού.

Στα πλαίσια αυτά, το τελευταίο διάστημα έχει ξεκινήσει ένας αντίλογος –επηρεασμένος χωρίς άλλο από ανάλογες κοσμικές συζητήσεις– για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται από τις εκκλησίες το σιχαμερό φαινόμενο της ομοφυλομανίας (ομοφυλοφιλίας) και άλλων γενετήσιων (σεξουαλικών) διαστροφών, καθώς όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (ή διαφθοράς) διαμορφώνουν κλίμα ανεκτικότητας για να μην πούμε βίαιης κυριαρχίας απόψεων με αφύσικους προσανατολισμούς.

Υπάρχουν λοιπόν κάποιοι που υποστηρίζουν ότι η εκκλησία πρέπει να δείχνει ανοχή – ανεκτικότητα απέναντι σ' αυτά τα άτομα, με σκοπό να τους

δείξει την αγάπη του Θεού και εν τέλει να τα ελκύσει στη σωτηρία του Χριστού. Χωρίς όμως να το καταλαβαίνουν οι καλοπροαίρετοι αυτοί άνθρωποι, εκείνο που κατορθώνουν είναι να προσφέρουν τόπο στον Διάβολο, κάτι για το οποίο μας προειδοποιεί ο Θεός (Εφεσ. 4/δ/27).

Βεβαίως οι χριστιανοί δεν έχουν δικαίωμα να επιβάλουν τη δική τους δικαιοσύνη μέσα σε έναν κόσμο στον οποίο είναι **«ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης»** (Εβρ. 11/ια/13). Ούτε στα πρώτα χρόνια της εκκλησίας ενδιαφέρθηκαν οι απόστολοι και οι μετέπειτα χριστιανοί να επιβάλουν κανένα στοιχείο από τη δική τους ηθική ή νομοθεσία στο κοσμικό περιβάλλον, αντίθετα όμως επιδίωξαν να κρατήσουν καθαρό από τέτοια μιάσματα τον χώρο των πιστών. Αναφερόμενος στο ζήτημα αυτό ο απόστολος Παύλος διευκρίνισε με τρόπο που δεν αφήνει περιθώρια για αμφισβητήσεις, πώς έπρεπε –και πρέπει– να πολιτεύονται σε ανάλογα ζητήματα οι πιστοί. Τις απόψεις του έγραψε στους Κορινθίους: **«Σας έγραψα εν τη επιστολή να μη συναναστρέφησθε με πόρνους, και ουχί διόλου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτας ή άρπαγας ή ειδωλολάτρες· επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. Αλλά τώρα σας έγραψα να μη συναναστρέφησθε, εάν τις αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοίδορος ή μέθυσος ή άρπαξ· με τον τοιούτον μηδέ να συντρώγητε»** (Α' Κορ. 5/ε/9-11).

Ποιο συμπέρασμα μπορούμε να

συνάξουμε από τα παραπάνω αποστολικά λόγια; Ότι ο απόστολος, και πάνω από αυτόν ο Θεός, αποδέχεται τους πόρνους, τους πλεονέκτες, τους άρπαγες ή τους ειδωλολάτρες; Και για να το προχωρήσουμε λίγο ακόμη, μήπως όταν ο Κύριος Ιησούς ζούσε σ' αυτή τη γη, συναναστρεφόταν τέτοια άτομα, ανεχόταν την διαγωγή τους και άφηνε χωρίς έλεγχο τις αμαρτίες τους; **Οπωσδήποτε όχι!**

Αλλά ποιοι ήταν οι τελώνες κι οι αμαρτωλοί με τους οποίους συναναστρεφόταν ο Χριστός; Ο Λουκάς εξηγεί: **«Επλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και οι αμαρτωλοί, διά να ακούωσιν αυτόν»** (Λουκ. 15/ιε/1). Δεν πήγαιναν κοντά Του για να συζητήσουν τα αποτελέσματα του χρηματιστηρίου ούτε για να κουβεντιάσουν για το θέατρο ή την κατάσταση του εμπορίου. Αντίθετα το κίνητρό τους, για το οποίο ακριβώς γίνονταν δεκτοί από τον Κύριο, ήταν η επιθυμία τους **ΝΑ ΑΚΟΥΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ**, και στη γλώσσα της Καινής Διαθήκης το ακούω έχει αξία μόνο όταν έχει τη σημασία του **ΥΠΑΚΟΥΩ**, δηλαδή προσέχω αυτά που μου λες και φροντίζω να τα εφαρμόσω στη ζωή μου.

Πότε ο αρχιτελώνης Ζακχαίος έγινε δεκτός από τον Χριστό; Τότε που αδικούσε και κατάκλεβε τους συμπατριώτες του; Τότε που συκοφαντούσε και λήστευε με την άδεια του νόμου; Κάθε άλλο! Μόνο όταν διακήρυξε πως **«τα ημίση των υπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εις τους πτωχούς, και εάν εσυκοφάντησά τινά εις τι, αποδίδω τετραπλούν»** (Λουκ. 19/ιθ/8). Αν κάποιοι βιαστούν να πουν πως τούτο ει-

πώθηκε ενώ κάθονταν στο τραπέζι του Ζακχαίου, ας μην λησμονούν πως ο Κύριος γνώριζε ήδη το έργο που είχε συντελεστεί στην καρδιά του τελώνη, πριν ακόμη εκείνος προλάβει να ανοίξει το στόμα του (Ψαλμ. 139/ρλθ/4).

Σε άλλη καταγραφή του Μάρκου διαβάζουμε: **«Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία αυτού, συνεκάθηντο και πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού· διότι ήσαν πολλοί, και ηκολούθησαν αυτόν»** (Μάρκ. 2/β/15). Και εδώ βλέπουμε την ίδια διαδικασία. Δεν ήταν ο Χριστός που έσπευδε να συναναστραφεί με οποιουσδήποτε τελώνες και αμαρτωλούς αλλά το έκανε με εκείνους που Τον ακολουθούσαν. Στους Φαρισαίους που τον κατηγορήσαν ο Κύριος απάντησε: **«Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες· δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετανοίαν»** (εδ. 16-17) και από όσο γνωρίζουμε, δεν είναι ο γιατρός που ψάχνει για τους αρρώστους αλλά οι άρρωστοι ζητούν τον γιατρό.

Όταν ο Κύριος κατηγορήθηκε ότι **«αμαρτωλούς δέχεται και συντρώγει μετ' αυτών»**, εξήγησε ότι **«οι τελώναι και αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμών [των κατηγορών Του] εις την βασιλείαν του Θεού. Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδώ δικαιοσύνης, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν· οι τελώναι όμως και αι πόρναι επίστευσαν εις αυτόν· σεις δε ιδόντες δεν μετεμελήθητε ύστερον, ώστε να πιστεύσητε εις αυτόν»** (Ματθ. 21/κα/31-32). Το κριτήριο λοιπόν για την αποδοχή στη συντροφιά του Κυ-

ρίου δεν ήταν η αμετανόητη αμαρτωλότητα αυτών των ανθρώπων, αλλά η μεταμέλεια που έδειχναν και η απόφασή τους να λυτρωθούν από τα δεσμά τους.

Δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς αμαρτία σε τούτο τον κόσμο «**επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού**» (Ρωμ. 3/γ/23). Ο γράφων δεν ισχυρίζεται πως είναι χωρίς αμαρτία, επειδή και την αδυναμία του γνωρίζει και την περιορισμένη του γνώση. Όπως εξηγεί ο απόστολος Ιωάννης, «**Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχουμε, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν**» (Α΄ Ιωάν. 1/α/8). Γι' αυτό επιθυμία και επιδίωξη των πιστών του Θεού είναι να ελευθερωθεί η σάρκα τους από τη δύναμη της αμαρτίας και να αξιωθούν να ευαρεστήσουν στον Θεό «**εν λόγοις και εν έργοις**».

Στα παραπάνω πλαίσια, λοιπόν, αγαπούμε τους αμαρτωλούς –μεγάλους και μικρούς– ακολουθούμε όμως την οδηγία του Ιούδα «**άλλους σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός**» (Ιούδα 1/α/23).

Και να που ήρθε εμπρός μας το κρίσιμο και κομβικό σημείο: Αντιμετωπίζοντας τους διάφορους αμαρτωλούς –αυτούς που καλούμαστε να αγαπούμε και με κάθε τρόπο να υπηρετούμε την σωτηρία τους– βλέπουμε το πυρ

που περιμένει να τους αναλώσει; αντιλαμβανόμαστε το μόλυσμα τους; μισούμε τον «**χιτώνα**» τους;

Όταν ο Παύλος προειδοποιούσε τους αδελφούς πως «**ούτε άδικοι ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού**», δεν δίστασε να τους θυμίσει πως «**τοιούτοι υπήρχετέ τινες**». Όμως δεν έμεινε εκεί, μα προχώρησε να διαλαλήσει με κάθε χαρά και ευχαριστία «**αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών**» (Α΄ Κορ. 6/ς/9-11).

Μόνο έτσι μπορούμε να φανούμε χρήσιμοι σε όλους όσοι σήμερα βρίσκονται εκεί που και άλλοι χριστιανοί προϋπήρξαν. Όμως τους ελευθέρωσε η σωτήρια δύναμη του Χριστού, η ίδια που υπόσχεται να ελευθερώσει και τους σημερινούς παρόμοιους παραβάτες του θείου νόμου.

Ας μην τους κοιμίζουμε και παραπλανούμε, λοιπόν, με νόθα μηνύματα δήθεν απεριόριστης αγάπης εκ μέρους του Θεού, την οποία οφείλουμε να γνωρίζουμε καλά ότι Εκείνος δεν σπαταλά ούτε παρέχει δίχως όρους. ❀

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Η λατρεία της τέχνης

Ο αναγνώστης Κ.Σ.Τ. από την Αθήνα έγραψε:

Στην εφημερίδα «Καθολική» πρόσεξα τον τίτλο ενός άρθρου που ήταν: «**Η τέχνη της λατρείας ή η λατρεία της τέχνης**». Αυτό έφερε στη σκέψη μου διάφορα κείμενα που στα τελευταία τεύχη του «Τ» δημοσιεύσατε για την λατρεία.

Συχνά οι άνθρωποι, και μάλιστα οι καλλιτέχνες, έχουν την τάση να μπλέκουν το ρόλο της τέχνης τους στα εκκλησιαστικά δρώμενα και τη θρησκευτική ζωή, και ενώ ξεκινούν με διάθεση να προσφέρουν την τέχνη ως μέσο για τη λατρεία του Θεού, συνήθως καταλήγουν στο αντίστροφο, δηλαδή μέσα από τη λατρεία να **προβάλλουν την τέχνη τους**.

Όπως έλεγε παλιός μου δάσκαλος, είναι δύσκολο κάτι που αγγίζουν οι άνθρωποι να μένει για πολύ καθαρό από τα ελαττώματα του ανθρώπινου χαρακτήρα κι οι καλλιτέχνες, ως προσωπικότητες, συνήθως έχουν περίσσειμα από τέτοια ελαττώματα. Για το λόγο αυτό είναι ανάγκη οι πνευματικοί άνθρωποι των εκκλησιών να παρακολουθούν και να επαναφέρουν στην τάξη κάθε εκτροπή που **τείνει να μετατρέψει την λατρεία του Θεού σε λατρεία της τέχνης και της σάρκας**.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Συμφωνούμε με τον επιστολογράφο και προσυπογράφουμε. Μάλιστα

θα προχωρούσαμε και σε ένα ακόμη στοιχείο, που έχουμε παρατηρήσει σε διάφορες εκκλησίες, όπου οι αρμόδιοι προσπαθούν και εν πολλοίς καταφέρνουν δηλαδή να παρασύρουν τα εκκλησιάσματα σε εκδηλώσεις λατρείας **όχι "έντεχνα" αλλά "τεχνητά"**, μέσω μια ειδικής διαδικασίας που στην πραγματικότητα είναι εφαρμογή στοιχείων της **ψυχολογίας της συμπεριφοράς**. Έτσι οι επιτήδριοι παρασύρουν το κοινό σε συναισθήματα και εκδηλώσεις από τις οποίες το βουλευτικό και ο νους απουσιάζουν παντελώς.

Εξυπακούεται βέβαια ότι αυτού του είδους οι "λατρείες" ουδεμία σχέση έχουν με την «**εν πνεύματι και αληθεία**» ή «**λογική**» λατρεία που περιμένει ο Θεός από το λαό Του (Ιωάν. 4/δ/24, Ρωμ. 12/ιβ/2).

Πολιτικός ή θρησκευτικός;

Ο αναγνώστης Ι.Χ. από την Αθήνα έγραψε:

Παίρνοντας αφορμή από το σχόλιο που δημοσιεύσατε στο προηγούμενο τεύχος, για τους γάμους του «ΛΑΟΣ», ήθελα να θέσω ένα ερώτημα. Τον τελευταίο καιρό έχω διαπιστώσει ότι κάποια ζευγάρια του κύκλου μου, πριν από τον θρησκευτικό τους γάμο προχώρησαν σε πολιτικό, για διάφορους λόγους, ζουν κανονικά ως έγγαμοι και ύστερα από κά-

ποιο καιρό, πάλι για δικούς τους λόγους, προχωρούν στη σύναψη θρησκευτικού γάμου, ζητώντας "την ευλογία της εκκλησίας" αναδρομικά.

Αυτό μέχρι τώρα συνέβαινε κυρίως μεταξύ Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών, αλλά τώρα άρχισε να γίνεται και μεταξύ πιστών του χώρου των Διαμαρτυρομένων όπου ανήκω.

Στα άτομα αυτά διακρίνω ένα είδος ασυνέπειας. Αν πιστεύουν ότι ο θρησκευτικός γάμος είναι απαραίτητος, ας τον κάνουν ευθύς εξ αρχής. Αν νομίζουν ότι ο πολιτικός γάμος είναι αρκετός από μόνος του, ας περιοριστούν μόνο σ' αυτόν. Αν θεωρούν ότι η σχέση κάτω από τον πολιτικό γάμο δεν είναι σωστή θρησκευτικά, ας μην προχωρούν στη σύναψη γαμήλιων σχέσεων – αφού στην ουσία ο δεσμός τους είναι εκτός γάμου (πορνικός).

Να κάνουν πολιτικό γάμο, να ζουν ως έγγαμοι και ύστερα να θυμούνται να κάνουν και θρησκευτικό γάμο, αυτό μου φαίνεται ότι περιγελά την ιερότητα του γάμου.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Ο γάμος θεσπίστηκε από τον Θεό στον κήπο της Εδέμ και αφορά όλους τους ανθρώπους – οποιασδήποτε θρησκείας ή πολιτισμού. Σε ολόκληρη τη Βίβλο δεν υπάρχει ούτε ένα περιστατικό ιερολογίας γάμου, ούτε ένα τυπικό, ούτε μία σχετική οδηγία. Αυτό ισχύει το ίδιο και για την Παλαιά και για την Καινή Διαθήκη.

Από την άλλη πλευρά οι γάμοι των ειδωλολατρών που ασπάζονταν τον χριστιανισμό ουδέποτε θεωρήθηκαν άκυροι, γι' αυτό και δεν ζητήθηκε από κάποιον νεοκατήχτη να επαναλάβει ή να ιερολογήσει το γάμο του σύμφωνα

με κάποιο άγνωστο χριστιανικό τυπικό, ενώ αντίθετα ζητήθηκε από κάποιους να κάνουν νέο βάπτισμα επειδή εκείνο που έλαβαν ήταν από μαθητές του Βαπτιστή Ιωάννη (Πράξ. 19/10/3-5).

Όταν ο Παύλος ασχολείται με γάμους ατόμων που εκ των υστέρων ένας σύζυγος έγινε χριστιανός, εξηγεί ότι **«ο ανήρ ο άπιστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η άπιστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή άλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι άγια»** (Α' Κορ. 7/ζ/14). Αυτό σημαίνει ότι η πίστη του ενός συζύγου επηρεάζει θετικά και τον άλλο σύζυγο και τα παιδιά που προέρχονται από μια τέτοια γαμήλια σχέση.

Η γαμήλια σύζευξη είναι δεσμός φυσικός και πνευματικός για τους ανθρώπους με σχεδιασμό και ευλογία του Θεού, που **«ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην»** (Γεν. 1/α/28). Ας σημειωθεί ότι αυτή η ευλογία Του δεν διαφέρει από εκείνη που έδωσε προς τα ζώα για τα οποία γράφεται: **«Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και**

πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις· και τα πετεινά ας πληθύνωνται επί της γης» (Γεν. 1/α/22), εκτός από το σημείο της ανθρώπινης επικυριαρχίας πάνω στο ζωικό βασίλειο.

Αφού λοιπόν ευλόγησε ο Θεός τον άνθρωπο και την αναπαραγωγική του διαδικασία όπως ευλόγησε και τα ζώα, αυτό στερεί βάσης κάθε αντίληψη περί ιερών γάμων. Επιπλέον κανένα παιδί που γεννιέται με οποιοδήποτε τρόπο, είτε μέσα είτε έξω από το γάμο, ενώπιον του Θεού δεν στερείται οποιουδήποτε δικαιώματος έναντι των άλλων ανθρώπων, **«επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ»** (Ρωμ. 2/β/11).[*]

Η ευλογία του γάμου δύο πιστών χριστιανών από την εκκλησιαστική κοινότητα μέσα στην οποία ζουν και με την οποία έχουν κοινωνία είναι επιθυμητή, όπως αυτό ισχύει για κάθε άλλη πράξη ή φάση της ζωής τους, επειδή έτσι κάνουν κοινωνούς της χαράς τους και τους λοιπούς αδελφούς (Ρωμ. 12/ιβ/15). Ωστόσο δεν δημιουργεί νομοτελειακή απαίτηση άνευ της οποίας ο γάμος δεν υφίσταται ή δεν αναγνωρίζεται από τον Θεό, μαζί με όλες τις υποχρεώσεις και ευθύνες που συνεπάγεται ο κάθε γάμος (δηλαδή το αδιάλυτο, η μονογαμική σχέση, η οικογε-

νειακή μέριμνα και άλλα παρόμοια). ❶

[*] Η αναφορά του προφήτη Ωσηέ σε **«τέκνα πορνείας»** τα οποία ο Θεός δεν πρόκειται να ελεήσει, αφορούν ειδική προφητική έκφραση και μήνυμα που αναφέρεται αποκλειστικά στο λαό Ισραήλ χωρίς να είναι γενική τακτική του Θεού.

Γάμος σε παραλία

Ανώνυμο γράμμα που λάβαμε αναφέρεται σε γαμήλια τελετή που έγινε πρόσφατα από Διαμαρτυρόμενο ποιμένα σε παραλία της Αττικής **«παρά θιν αλός»**.

Όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, ανώνυμα γράμματα δεν λαμβάνονται υπόψη ούτε απαντώνται.

Αν ο επιστολογράφος θέλει, μπορεί να επανέλθει υπογράφοντας την επιστολή του και βεβαιώνοντας κατά πόσον σε όσα περιγράφει υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας. Διαφορετικά τα καταγγελλόμενα δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά.

Πώς ζητάει από εμάς **«να κλάψουμε και να γράψουμε»** για πράγματα που ούτε είδαμε, ούτε ακούσαμε, ούτε εκείνος έχει το ηθικό θάρρος να τα καταγγείλει με το όνομά του; Οι Χριστιανοί διακρίνονται πάνω απ' όλα για την ηθική τους ευθύνη. ❶

«Διά πολλών μαρτύρων...»

«Ου ποιήσης σεαυτῷ εἰδωλον»

Αντιγράφουμε δημοσιευμένα αποσπάσματα της ερμηνείας στη Δεύτερη Εντολή του Δεκαλόγου, από τον Σέρβο Ορθόδοξο επίσκοπο Ν. Βελιμίροβιτς.

«Μη λατρεύεις το κτίσμα ως Κτίστη. Αν έχεις ήδη ανέλθει σε όρος υψηλό, που συναντήθηκες με τον μόνο Κύριο και Θεό, τότε γιατί αποβλέπεις στις σκιές μέσα στα λασπόνερα κάτω από το όρος; [...]

Η αμαρτία εκείνη που αποστρέφει το βλέμμα σου από τον βασιλιά στους δούλους γεννά το φόβο. Για την αμαρτία, είναι εύκολα ανάμεσα στους δούλους. Εκεί εξουσιάζει και συμποσιάζει, αυτή είναι η συντροφιά της.

Εσύ όμως πρέπει να ξέρεις ότι ο βασιλιάς είναι πιο εύσπλαχνος από τους δούλους. [...]

Νομίζεις πάλι, ότι ο ίδιος ο βασιλιάς και Θεός δεν μπορεί να σε βοηθήσει και γι' αυτό ατενίζεις προς τους δούλους Του; Αλήθεια, αν ο Θεός δεν μπορεί να σε βοηθήσει, όλοι οι δούλοι του μαζί, πολύ λιγότερο θα το μπορέσουν.

Μήπως όλα τα πλάσματα του Θεού δεν αναμένουν τη βοήθεια από Εκείνον; Αν ένας που διψά, δεν μπορέσει να ξεδιψάσει σε πηγή μεγάλη του βουνού, πώς

θα χορτάσει νερό γλύφοντας σταγόνα-σταγόνα τη δροσιά του λιβαδιού;

Αυτός που δεν πιστεύει στον Θεό ή δεν γνωρίζει τον Θεό, είναι αναγκασμένος να λατρεύει τα πράγματα, [επειδή] ο άνθρωπος πρέπει κάτι να λατρεύει.

Το πιο φοβερό αμάρτημα είναι όταν ο άνθρωπος λατρεύει το ίδιο του το σώμα και όσα φτιάχνουν το μυαλό και τα χέρια του. Οι άγριοι άνθρωποι χαράζουν θεούς από ξύλο και ύστερα τους προσκυνούν και προσεύχονται εκεί. Ο δίκαιος και αιώνιος Θεός είναι συγκαταβατικός και ελεήμων απέναντί τους. Τις προσευχές που εκείνοι αναπέμπουν στο ξύλινο κατασκευάσμα τους, τις δέχεται σαν να κατευθύνονται σ' Αυτόν και αποστέλλει τη βοήθεια και την προστασία Του στ' αφώτιστα παιδιά Του.

Υπάρχουν όμως και άνθρωποι εξημερωμένοι οι οποίοι κατασκευάζουν κάτι με το μυαλό ή τα χέρια τους και τούτο το κατασκεύασμα το εκλαμβάνουν ως θεϊκό. Υπάρχουν ζωγράφοι που λατρεύουν τον πίνακά τους σαν πραγματικό θεό, λογοτέχνες που γράφουν ένα

βιβλίο και το γυροφέρνουν στο μυαλό τους πως το βιβλίο τους είναι καλύτερο και απ' τον ουρανό και τη γη, και έτσι υποκλίνονται στο βιβλίο τους. Υπάρχουν πλούσιοι που ψηλώνουν τη μύτη τους πάνω από τον Θεό και τον κόσμο Του προσκυνώντας τα πλούτη τους. Εκεί όπου βρίσκονται όλες οι σκέψεις και όλη η καρδιά του ανθρώπου, εκεί είναι και ο θεός του.

Αν ένας άνθρωπος αφιερώνει όλες του τις σκέψεις και την καρδιά του ολόκληρη στην οικογένειά του και δε γνωρίζει άλλο για θεό, τότε η οικογένεια γίνεται ο θεός του.

Αν ένας άνθρωπος αφιερώνει όλες του τις σκέψεις και την καρδιά του ολόκληρη στο χρυσό και τον άργυρο και δε θέλει να ξέρει για άλλο θεό, τότε είναι το χρυσάφι και τ' ασήμι ο θεός του.

Αν ένας άνθρωπος συγκεντρώσει όλες του τις σκέψεις και την καρδιά του ολόκληρη στο να ανυψώσει τον εαυτό του πάνω από τους άλλους ανθρώπους, να είναι πρώτος, να προπορεύεται με κάθε τρόπο, να δοξάζεται από τους άλλους και να τον επαινούν οι άλλοι, αν θεωρεί τον εαυτό του καλύτερο απ' όλους τους άλλους, απ' όλα τα πράγματα στον ουρανό και τη γη, τότε ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ο ίδιος θεός του εαυτού του, στον οποίο θυσιάζει τα πάντα.

Αλήθεια αδελφοί, μόνο οι άρρωστες ψυχές δεν γνωρίζουν τον αληθινό Θεό.

Οι υγιείς ψυχές έχουν την υγεία από τη γνώση και την αναγνώριση του μόνου και αληθινού Θεού, Αυτού που είναι ο κύριος και δεσπότης όλων των μορφών και των εικόνων, όλων των οικογενειών των ανθρώπων, όλου του χρυσού και του αργύρου και όλων των θνητών ανθρώπων πάνω στη γη.

Αν κάποιος γράψει το όνομα του Θεού στο χαρτί, στο ξύλο ή στην πέτρα, στο χιόνι ή στη λάσπη, εσύ να σέβεσαι τούτο το χαρτί και το ξύλο, το χιόνι και τη λάσπη, λόγω του παναγίου Ονόματος που είναι γραμμένο πάνω τους. Μη λατρεύεις όμως εκείνο πάνω στο οποίο είναι το πανάγιο Όνομα γραμμένο. [...]

Και αν κάποιος εκφέρει η ψάλλει το όνομα του Θεού εσύ να γονατίσεις. Να ξέρεις όμως ότι δεν προσκυνάς γλώσσα ανθρώπινη και λαλιά ανθρώπου αλλά τον ζώντα και φοβερό Θεό στον Οποίο αναφέρεται η ανθρώπινη γλώσσα.

Όταν τη νύχτα κοιτάξεις το ουράνιο μεγαλείο των αστεριών, υποκλίσου βαθιά στον Ύψιστο Κύριο, τον υψηλότερο από τ' αστέρια, Αυτόν που τούτα τα υπέρλαμπρα άστρα υπονοούν.

Και όταν το βράδυ γονατίσεις σε προσευχή, λέγε τα εξής: «Μόνε Κύριε, Εσένα μόνο γνωρίζω, αναγνωρίζω και δοξάζω. Και όταν η μέρα μου φανερώσει όλο το κάλλος Σου –μέσα από το κάλλος των έργων Σου– και όταν πάλι η νύχτα φορέσει το σκοτεινό ένδυμά και με αφήσει μόνο μαζί Σου. Αμήν».

Πηγή: Εφημερίδα «**Κερκυραϊκή Αλήθεια**» που εκδίδει η Μητρόπολη Κερκύρας (Ιούν. 2009).

Όταν διδάσκει η λαϊκή σοφία

Ο Θεός το γράφει...

Αφιερωμένο στους κληρικούς που δεν θέλουν να κακοκαρδίζουν τα μελλόνυμφα ζευγάρια και μετέχουν σε караγκιοζιλίκια.

Τα παλιά χρόνια σε ένα μοναστήρι του Πόντου είχε μεγάλο πανηγύρι. Στο τέλος της λειτουργίας οι προσκυνητές είχαν απλώσει στην αυλή του μοναστηριού τα στρωσίδια και τα φαγητά τους, και είχαν αρχίσει το γλέντι.

Τελευταίος βγήκε από το ναό ο Ηγούμενος που για να πάει στο κελί του, που ήταν στην άλλη άκρη της αυλής, έπρεπε να περάσει ανάμεσα από τους πανηγυρίζοντες Πόντιους.

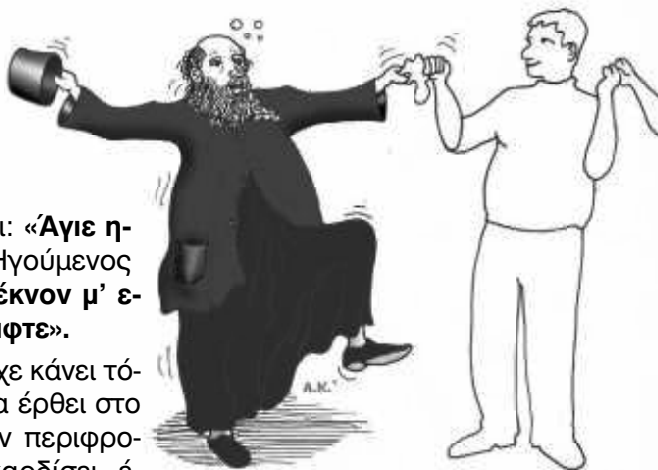
Τον βλέπει ο Γιωρίκας και του λέει: «**Άγιε ηγούμενε έλα να πινς έναν ρακίν**». Ο Ηγούμενος δείχνει στον ουρανό και απαντάει: «**Τέκνον μ' εμείς κι πρέπ' να πίνουμε. Ο Θεό γράφτε**».

Ο Γιωρίκας διαμαρτυρήθηκε πως είχε κάνει τόσο μακρύ δρόμο με τον αραμπά για να έρθει στο μοναστήρι και τώρα ο Ηγούμενος τον περιφρονούσε, κι εκείνος –για να μην τον κακοκαρδίσει– έβγαλε το σκούφο του, κοίταξε ψηλά και λέγοντας «**Θεέ μ, από μη γράφσα**», κατέβασε μονομιάς τη ρακή.

Πλάι στον Γιωρίκα είχε στρώσει η οικογένεια του Κωστίκα, που κι αυτός κάλεσε τον Ηγούμενο να πιει ένα ποτήρι, ο οποίος ξαναείπε: «**Τέκνον μ' εμείς κι πρέπ' να πίνουμε. Ο Θεό γράφτε**», όμως ο Κωστίκας αντέττειν ότι από τον Γιωρίκα ήπια αλλά δεν ήθελε το δικό του κέρασμα. Έτσι ο Ηγούμενος έβγαλε πάλι το σκούφο του, κοίταξε ψηλά και λέγοντας «**Θεέ μ, από μη γράφσα**», κατέβασε και τη δεύτερη ρακή.

Αλλά αυτό επαναλήφθηκε αρκετές ακόμη φορές, καθώς όλες οι οικογένειες ήθελαν να τον κεράσουν, ώστε στο τέλος ο Ηγούμενος κρατώντας το σκούφο του και σέρνοντας τον χορό φώναζε: «**Θεέ μ, από μη γράφσ' από, μα κι αν γράφσ' από, γράφονα!**» – Δηλαδή μην το λογαριάσεις, μα κι αν το λογαριάσεις δε μ' ενδιαφέρει.

Έτσι αποδείχθηκε άλλη μια φορά πώς μία υποχώρηση μπορεί να οδηγήσει σε δεύτερη και τελικά σε μεγάλη απόκλιση από εκείνο που θα θέλαμε να κάνουμε αλλά αποτύχαμε, επειδή δεν μείναμε πιστοί στην αρχική μας απόφαση. **II**

ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ: Μην κάνετε υποχωρήσεις επειδή δεν ξέρετε πού θα καταλήξετε – ή μάλλον ξέρετε, όμως...

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Σκέτη Λάσπη...

Σχολιάζοντας στο ηλεκτρονικό του μήνυμα (23-5-09) ο παπα-Ηλίας Υφαντής το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού και όσα επακολούθησαν κατέληξε:

«Έμαθε ο Χριστός, πως έδωξαν τον πρώην τυφλό και είπε στους Φαρισαίους, που Τον ακολουθούσαν σαν τη σκιά Του: –Τι κρίμα, που εγώ ήρθα στον κόσμο να βλέπουν οι τυφλοί και να τυφλώνονται αυτοί, που βλέπουν!...

Κι οι Φαρισαίοι τον ρώτησαν: –Μήπως αυτό το λες για μας;

–Αν δεχόσασταν, τους είπε, ότι είστε τυφλοί, θα ψάχνατε να βρείτε το φως σας. Αλλά λέτε ότι βλέπετε. Συνεπώς η τύφλωσή σας είναι αγιάτρευτη!...

Πράγμα που ισχύει για όλους. Και για όλους οι συνέπειες, αντίστοιχα, είναι αναπόφευκτες:

Εκείνοι, που αγωνίζονται να κάμουν τη λάσπη φως, γίνονται, στο τέλος, και οι ίδιοι φως.

Ενώ αυτοί, που αγωνίζονται να κάμουν το φως λάσπη, καταντούν, τελικά, να γίνουν αυτό, που κάνουν: Δηλαδή, λάσπη!»

Αμέτρητοι σημερινοί αδιόρθωτοι "θεοσεβείς και σπουδαγμένοι" Φαρισαίοι κάνουν το ίδιο ακριβώς λάθος. Πολεμούν το φως που ξεσκεπάζει τις βρομίες τους και παραμένουν εκείνο που ήταν απ' αρχής, πριν γνωρίσουν τον Χριστό, Δηλαδή ΣΚΕΤΗ ΛΑΣΠΗ. 📖 [Βλέπε σελ. 31].

Πότε αρχίζει η λατρεία;

Σε ενημερωτικό έντυπο της φιθανθρωπικής οργάνωσης «**Χέρια Βοήθειας**» διαβάσαμε και αντιγράψουμε:

«Πότε αρχίζει η λατρεία;» ρώτησε ένας επισκέπτης στο διπλανό του [μέσα σε μία εκκλησία] κι εκείνος απάντησε: «Μόλις τελειώσει η συνάθροιση!» Ήταν απόλυτα σωστός, διότι λατρεύω σημαίνει υπηρετώ. Και η πραγματική υπηρεσία γίνεται έξω, εκεί που ζούμε ανάμεσα στους ανθρώπους ώστε οι άνθρωποι να ελκυστούν στον Χριστό, να Τον πιστέψουν και να δώσουν δόξα στον Θεό. Αυτό τόνισε ο Ιησούς Χριστός στο Ματθ. 5/ε/16 «**Έτσι να λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, ώστε να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον ουράνιο Πατέρα σας**».

Ο Φραγκίσκος της Ασίζης έλεγε: «*Είναι μάταιο να ξοδεύεις τη ζωή σου για να κηρύξεις το Ευαγγέλιο... αν η ζωή σου δεν είναι ένα ζωντανό κήρυγμα*». Είναι αλήθεια ότι το μήνυμα του Ευαγγελίου είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον πρακτικό χριστιανισμό. Είναι συνδεδεμένο με τα λόγια της Βίβλου. «**...όσο έχουμε καιρό, ας κάνουμε το καλό σε όλους και πολύ περισσότερο σ' αυτούς που έχουν την ίδια πίστη μ' εμάς**» (Γαλ. 6/ς/10). Δεν νοείται κήρυγμα του Ευαγγελίου χωρίς την πρακτική έκφρασή του, όπως το να φροντίζουμε τις ανάγκες των ανθρώπων και ιδιαίτερα των φτωχών. Αυτό ζητήθηκε από τον Απόστολο Παύλο και τον Βαρνάβα να κάνουν, καθώς κήρυτταν το Ευαγγέλιο στα έθνη, «**να θυμούνται τους φτωχούς...**» (Γαλ. 2/β/10).

Η πρακτική χριστιανική ζωή που υπηρετεί τους άλλους με αγάπη δεν περνά ποτέ απαρατήρητη και αγγίζει και τους πιο σκληρούς. ...».

Υπάρχουν πολλοί δήθεν "ιεραπόστολοι", που ζουν ως άχρηστοι κηφίνες σε βάρος του σώματος της Εκκλησίας. Ευτυχώς όμως δεν είναι όλοι τέτοιοι. Μερικοί εργάζονται αληθινά υπηρετώντας τους συνανθρώπους στις πρακτικές και τις πνευματικές τους ανάγκες. Αυτούς αξίζει να τους μιμούμεθα. ❶

«Εκκλησιαστικά καρκινώματα»

Ο όρος δεν είναι δικός μας αλλήλ περιέχεται σε άρθρο του Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιεροθέου που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα» (24-5-09). Αντιγράφουμε:

Βέβαια, πρέπει να ενεργούμε κατά τους ιερούς Κανόνες. Αλλά όταν αρνούμαστε ή αδιαφορούμε να κρίνουμε εμείς βάσει των ιερών Κανόνων στον κατάλληλο καιρό, και κατά συνέπεια δημιουργούνται πολλά «εκκλησιαστικά καρκινώματα», δεν μπορούμε να διαμαρτυρόμαστε όταν επεμβαίνει η Πολιτεία για να διασφαλίσει ακόμη και το κοινό περί δικαίου αίσθημα και αυτού του εκκλησιαστικού πληρώματος.

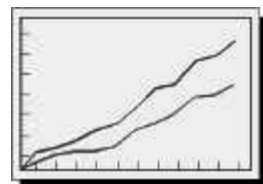
Ο κ. Ιερόθεος δεν είναι ούτε αιρετικός ούτε αντιεκκλησιαστικός. Είναι όμως από τους λίγους που τολμούν και να βλέπουν και να ομολογούν την πραγματικότητα, όπως π.χ. στην περίπτωση της αδράνειας της Ελλαδικής Εκκλησίας να λάβει θέση στο ζήτημα του πρώην Μητροπολίτη Αττικής Παντελεήμονα Μπεζενίτη (νυν καθαιρεμένος απλός μοναχός), κι όταν αναγκάστηκε να το κάνει, ήταν ύστερα από επιταγή κοσμικών δικαστηρίων και όχι σε εφαρμογή των Ιερών Κανόνων της Βίβλου, αποφεύγοντας να λάβει θέση σε ζητήματα θηϊκής, όπως η ομοφυλομανία του.

Ευαγγελισμός και έλεγχος

Από άρθρο του κ. Λ. Κολλήαρου στο περιοδικό «Αστήρ της Ανατολής» (Ιούνιος 09) αντιγράφουμε:

Οι άνθρωποι μπορούν να κερδηθούν σε μια εκκλησία με το δόλωμα της ψυχαγωγίας, της διασκέδασης, των υλικών απολαβών, της κάλυψης κοινωνικών και ψυχολογικών αναγκών, και με ένα σωρό άλλους τρόπους, αλλά δεν μπορούν να κερδηθούν στον Χριστό με οποιονδήποτε από αυτούς τους τρόπους. Ο τρόπος να κερδηθεί ένας άνθρωπος στον Χριστό και να αποκτήσει πραγματικά την σωτηρία του είναι μόνο ένας: να έρθει κάτω από το κήρυγμα του νόμου, να φερθεί από το κήρυγμα του άμβωνα σε συναίσθηση της αμαρτίας του, να νιώσει τον έλεγχο του Αγίου Πνεύματος, να χρησιμοποιήσει το Άγιο Πνεύμα την εκκλησία με τρόπο που μια ψυχή να καταλάβει την ενοχή της ενώπιον του Θεού. Αν αυτό δεν είναι η προσπάθειά μας, τότε απλά χτίζουμε με καλάμια· το οικοδόμημά μας δεν θα αντέξει την φωτιά κατά την φοβερή ημέρα της μελλούσης κρίσεως. Ο άνθρωπος πρέπει πρώτα να «λυπηθεί κατά Θεόν» (Β' Κορ. 7/9) προτού χαρεί για την πραγματική σωτηρία του. Ο Θεός να ικανώσει όλους μας να διακονήσουμε τους ανθρώπους με αυτόν τον τρόπο, και να τους δώσουμε έτσι στέρεες βάσεις για την βεβαιότητα της σωτηρίας τους, προσέχοντας μήπως δώσουμε την εντύπωση σε κανέναν ότι είναι Χριστιανός, χωρίς να υπάρχουν στη ζωή του τα σημάδια εκείνα που αποδεικνύουν την γνησιότητα του έργου του Αγίου Πνεύματος, και έτσι τον παραπλανήσουμε.

Τα πολλὰ λόγια είναι φτώχεια, λέει η παροιμία. Το ίδιο και οι διάφορες "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΕΣ" που διοργανώνουν στη χώρα μας –παράλληλα με τις θερινές τους διακοπές– διάφοροι ευκαιριακοί δήθεν "ιεραπόστολοι" ... ❷

Προς χριστιανικές "διακονίες" και τους υπευθύνους τους

Κατά καιρούς κυκλοφορούν επιστολές μέσω των οποίων διάφοροι παρουσιάζονται ως εκπρόσωποι, ηγέτες ή στελέχη χριστιανικών "διακονιών" και με ποικίλους τρόπους ζητούν οικονομική και όχι μόνο υποστήριξη αφενός για τις δραστηριότητές τους και αφετέρου για την κάλυψη της μισθοδοσίας τους.

Αυτό κατ' αρχήν δεν είναι αφύσικο ούτε κακό. Το έργο του Θεού λειτουργούσε στον Ισραήλ με τις υποχρεωτικές εισφορές των Εβραίων (θυσίες, δεκάτη και εισφορές), και στην Καινή Διαθήκη με τις αυτοπροαίρετες εισφορές για την κάλυψη κυρίως των βιοτικών αναγκών των αδελφών σε ανάγκη (λιμοί, χήρες, φτωχοί κ.λπ.) και των περιοδευόντων ευαγγελιστών (Α' Τιμ. 5/ε/18).

Είναι ολοφάνερο ότι στα πλαίσια της Χριστιανικής Εκκλησίας δεν υπάρχει υποχρέωση καταβολής δεκάτων για τον απλούστατο λόγο ότι δεν υπάρχει λειυτική ιεροσύνη. [Ο σκοπός αυτού του κειμένου δεν είναι τα δέκατα και οι εισφορές που αναφέρονται στη Βίβλο, για τα οποία ίσως ακολουθήσει εν καιρώ πλατιά και βαθιά μελέτη.] Εκείνο που ενδιαφέρει εδώ είναι η συγκέντρωση χρημάτων και πόρων –κινήτων και ακινήτων – μέσω των οποίων οι διάφορες θρησκευτικές οργανώσεις στηρίζουν όχι μόνο τη δράση τους αλλά και την εξασφάλιση μεγάλης περιουσίας και πλουσιοπάροχης ζωής των ηγετών τους.

Το γεγονός ότι υπάρχουν και μερικές καλές εξαιρέσεις, απλώς επιβεβαιώνει

τον θλιβερό κανόνα που από τις μέρες των Αποστόλων ήδη είχε αρχίσει να λειτουργεί, γι' αυτό ο Παύλος καταγγέλλει κάποιους ως ανθρώπους διεφθαρμένους, οι οποίοι νομίζουν ότι η ευσέβεια είναι μέσο απόκτησης υλικού κέρδους (πλουτισμού). Γι' αυτό και η συμβουλή του προς τον Τιμόθεο και εμάς ήταν: **«Απομακρύνου από των τοιούτων»** (Α' Τιμ. 6/ς/5).

Τέτοιοι διεφθαρμένοι άνθρωποι ποτέ δεν έπαυσαν να υπάρχουν και να δραστηριοποιούνται εκμεταλλευόμενοι την αφέλεια και την αγαθοσύνη των πιστών. Και όχι μόνο υπάρχουν στο εξωτερικό –για πολλούς από αυτούς έχουμε γράψει ονομαστικά σε παρελθούσες ευκαιρίες – αλλά ήδη έχουν εγκατασταθεί και στην Ελλάδα όπου ο χορός καλά κρατεί. Ιδιαίτερα συχνό είναι το φαινόμενο μεταξύ των διαφόρων "ιεραποστόλων" και "ιεραποστολών" που έχει προκύψει τα τελευταία χρόνια, κάθε Χριστούγεννα, Πάσχα και Καλοκαίρι, να στέλνουν πολύχρωμες εγκύκλιες επιστολές και φυλλάδια με τα οποία ζητούν ή και πειθαναγκάζουν τους πιστούς να "συνεισφέρουν" ή [άκουσον άκουσον] και **να "επενδύσουν"** οικονομικά στις εκστρατείες και τη μισθοδοσία τους.

Ένα πράγμα όμως που ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΠΟΤΕ, είναι να παρουσιάζουν τον οικονομικό τους απολογισμό (έσοδα – έξοδα), να εξηγούν δηλαδή πόσα συγκεντρώνουν και πώς διατίθενται τα χρήματα αυτά. Ακόμη χειρότερα, δεν λένε ποτέ **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ** που εισπράττουν οι ηγέτες

όλων αυτών, που συνήθως είναι παχυλός και εντελώς αναντίστοιχος με τον μέσο όρο του Έλληνα μισθωτού και συνταξιούχου.

Όλοι αυτοί οι "ιεραπόστολοι", με πολύτεκνες οικογένειες, μεγάλα σπίτια, πολυτελή αυτοκίνητα και ατέλειωτα ταξίδια στο εξωτερικό, **ΤΙ ΜΙΣΘΟΥΣ ΕΙΣΠΡΑΤΤΟΥΝ;** Πόσα παίρνουν οι ίδιοι και πόσα οι γυναίκες τους; Τι ενοίκιο πληρώνουν για τις κατοικίες τους; Σε ποιον δίνουν λογαριασμό για τη διαχείριση των χρημάτων που περνούν από τα χέρια τους;

Για όλα τα παραπάνω υπάρχει τουλάχιστον ηθική υποχρέωση να ενημερώνονται οι πιστοί στους οποίους κάνουν εκκλήσεις για συνεισφορές και εθελοντική εργασία.

Πριν αναγκαστούμε να κάνουμε ονομαστικές αναφορές και θέσουμε εμείς συγκεκριμένα ερωτήματα, καλούμε τους υπεύθυνους όλων αυτών των "διακονιών" (που όχι σπάνια παρουσιάζονται και ως "φιланθρωπικές") να προβούν από μόνοι τους στην αναγκαία ενημέρωση που αν και την οφείλουν όμως αποφεύγουν να κάνουν (σκοπίμα ή όχι).

Επιτέλους, όπως δίδαξε ο Χριστός, «**πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού· όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν**» (Ιωάν. 3/γ/20). Εμπρός λοιπόν, ας αποδείξουν όλοι αυτοί οι "διακονικοί" μηχανισμοί (εταιρείες, σωματεία, ιεραποστολές κ.λπ.) ποιες είναι οι πηγές των χρημάτων που διαχειρίζονται, ποια είναι τα σχετικά κονδύλια και μάλιστα πόσα από

αυτά τα χρήματα πηγαίνουν σε "διοικητικά έξοδα" (μισθούς, ταξίδια, γραφεία, ενοίκια κ.λπ.) και πόσα διατίθενται αμιγώς στην εκπλήρωση των σκοπών τους σύμφωνα με τα καταστατικά και άλλα νομιμοποιητικά έγγραφα.

Έχουμε βάσιμες υποψίες ότι κάποια πράγματα δεν λειτουργούν καλά σ' αυτούς τους χώρους –δεν αμφιβάλλουμε ότι υπάρχουν και καλές εξαιρέσεις– όμως η παντελής σιωπή και ορισμένα κακά δείγματα μάλλον περί του αντιθέτου μαρτυρούν, γεγονός για το οποίο εμείς πρώτοι θα θέλαμε να διαψευσθούν οι φόβοι μας. ❶

Δεν έχουμε απαίτηση να το κάνουν για εμάς, οφείλουν να το κάνουν τουλάχιστον σε εκείνους που συνεισφέρουν με χρήματα ή εθελοντική εργασία. Αν δεν το κάνουν είναι υπόλογοι όχι μόνο στον Θεό –που έτσι κι αλλιώς θα δώσουν λόγο κάποια μέρα– αλλά και στο σώμα του Χριστού το οποίο ισχυρίζονται ότι υπηρετούν. ❷

Όπου γάμος και χαρά...

«Γάμος εγένετο εν Κανά...»

Χωρίς να ήταν στις προθέσεις μας, διάφορα γεγονότα και σχετική συζήτηση αναγκάζει να αφιερώσουμε στο παρόν τεύχος περισσότερο από ό,τι συνήθως, για να αναφερθούμε στους χριστιανικούς γάμους των ημερών μας – για τους οποίους πολλά λέγονται και ακούγονται, συνήθως μόνο πίσω από τις ακάλυπτες πλάτες των νυμφών... Με κίνδυνο να ενοχλήσουμε κάποιους φίλους, δημοσιεύουμε εδώ το πρώτο άρθρο και θα συνεχίσουμε. ❶

Εκτός από τον συμβολικό γάμο του Χριστού με την Εκκλησία, (Β΄ Κορ. 11/1α/2, Αποκ. 19/1θ/7 κ.λπ.) οι άλλοι γάμοι που αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη είναι δύο: Εκείνος της παραβολής που έκανε ένας βασιλιάς **«εις τον υιόν αυτού»** (Ματθ. 22), και ο γάμος στην Κανά (Ιωάν. 2/β/1).

Ο πρώτος παρουσιάζεται πλουσιότατος και σπάταλος, αφού ο βασιλιάς της παραβολής (όπου συνήθως υπάρχει και το στοιχείο της υπερβολής) κάνει μεγάλο τραπέζι, για το οποίο έχουν σφαχτεί **«ταύροι»** και **«θρεπτά»** και **«πάντα είναι έτοιμα»**. Οι επίσημοι καλεσμένοι δεν ήταν τυχαίοι άνθρωποι, αφού όταν απέρριψαν την πρόσκληση του βασιλιά πήγαν **«ο μὲν εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον αυτού»**. Είναι και λογικό, εξάλλου, ένας βασιλιάς να καλέσει στο τραπέζι του ανθρώπους ανάλογους της τάξης του.

Η διήγηση της παραβολής φανερώνει επίσης ότι οι φτωχοί και ανάπηροι

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΙ σ' εκείνο τον γάμο, αφού παρέμεναν ΑΠΡΟΣΚΛΗΤΟΙ **«εις τας διεξόδους των οδών»**, όπου οι βασιλικοί δούλοι στάλθηκαν εκ των υστέρων για να τους βρουν και να τους φέρουν.

Επιπλέον η διήγηση της παραβολής μνημονεύει ότι ο βασιλιάς είχε τέτοια οικονομική άνεση, ώστε μπορούσε να διαθέσει σ' εκείνους που τελικά κάθισαν στο τραπέζι του, ειδικό **«ένδυμα γάμου»**. Αυτό βεβαίως δεν ήταν αναγκαίο να γίνει αν είχαν έρθει οι πρώτοι καλεσμένοι, εφόσον εκείνοι θα μπορούσαν να ντυθούν σωστά από μόνοι τους. Αλλά οι δεύτεροι καλεσμένοι, οι φτωχοί και ανάπηροι των δρόμων, δεν είχαν τέτοια πολυτέλεια· ήρθαν με τα ρούχα που φορούσαν εκεί και όπως βρέθηκαν. Για το λόγο αυτό, ο βασιλιάς φρόντισε να καλύψει τούτη την αδυναμία τους, έτσι ώστε να μην φαίνεται το γαμήλιο τραπέζι του γιου του ως συνάντηση φτωχών αλλά αντάξιο του καλούντα πατέρα και του νυμφευόμενου γιου του.

Ο δεύτερος γάμος είναι εκείνος στην Κανά της Γαλιλαίας, στον οποίο προσκλήθηκε **«ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού»** μάλλον χάρη της μητέρας Του, που όπως γράφει ο Ιωάννης **«ήτο»** ήδη εκεί. Σε αντίθεση με τον βασιλικό γάμο της παραβολής, τούτος ο γάμος παρουσιάζεται σχετικά φτωχός, αφού το μόνο αξιοπρόσεκτο ήταν ότι **«έλειψεν ο οίνος»** ώστε η μητέρα του Χριστού αναγκάστηκε να Τον ενημερώσει ότι **«οΐνον δεν έχουσι»**. Εκείνη την εποχή (όπως γίνεται και σήμερα σε πολλά χωριά της Ελλάδας και της Μέσης Ανατολής) κάθε σπιτικό είχε το δικό του κρασί, που κάλυπτε τις ανάγκες ολόκληρου του χρόνου. Λογικά οι άνθρωποι αυτού του γάμου στις προετοιμασίες τους θα έπρεπε να εξασφαλίσουν αρκετό κρασί ώστε να επαρκέσει για όλους τους καλεσμένους, επειδή ένας ευκατάστατος νυμφίος θα μπορούσε να προμηθευθεί το ποτό της ευφροσύνης αγοράζοντας από άλλους, όμως ως φαίνεται τούτο δεν ήταν στις δυνατότητες του συγκεκριμένου νυμφίου και της οικογένειάς του.

Αφού όμως **«έλειψεν ο οίνος»**, δύο θα μπορούσαν να έχουν συμβεί: (α) οι καλεσμένοι σ' εκείνο τον γάμο ήταν τόσο οινοπότες ώστε εξάντλησαν όλα τα αποθέματα –στοιχείο μάλλον απίθανο– ή (β) οι νυμφευόμενοι ήταν τόσο φτωχοί ώστε οι προετοιμασίες τους δεν επαρκούσαν ούτε για τους λίγους καλεσμένους τους.

Δεν πρέπει να λησμονούμε, επίσης, ότι η Κανά όπου έλαβε χώρα ο εν λόγω γάμος, ήταν τον καιρό εκείνο μια πολύ μικρή πόλη, από την οποία σήμερα δεν

υπάρχουν σχεδόν καθόλου ερείπια. Καλύτερα θα ήταν αν λέγαμε πως ήταν ένα μικρό χωριό. Σύμφωνα με την εγκυκλοπαίδεια «Βικιπαίδεια», το 1596 οι οθωμανικές απογραφές κατέγραψαν 475 μουσουλμανικές οικογένειες και 96 εβραϊκές. Από αυτά μπορεί κανείς να υπολογίσει πόσο λιγότερος θα ήταν ο πληθυσμός της Κανά στα χρόνια του Χριστού και οι καλεσμένοι στο γάμο.

Τώρα προκύπτει ένα ερώτημα: Επειδή ο βασιλιάς μπορούσε να κάνει έναν πλουσιότατο γάμο για το γιο του, υστερούσε σε τίποτα ο γάμος της Κανά εξ αιτίας της φτώχειας του;

Ο γάμος ως ουσία δεν έχει να κάνει ούτε με τα δείπνα ούτε με τα ποτά ούτε με τις χοροστασίες, ούτε με τον ιερωμένο που θα τον ιερολογήσει. Τίποτε από αυτά δεν είναι αναπόσπαστο συστατικό του γάμου.

Σήμερα χιλιάδες γάμοι γίνονται

Στη γειτονιά μας υπήρχε μία γριούλα, η κυρά-Καλλιόπη, που ξεχώριζε από όλες τις γυναίκες που ήξερα. Αντί για χρυσό δακτυλίδι γάμου (βέρα) φορούσε **έναν μεταλλικό χαλκά από εκείνους που παλιά κρεμούσαν τις κουρίτσες**. Ρωτώντας τη μάνα μου έμαθα πως η γυναίκα αυτή παντρεύτηκε με τον άντρα της στις δύστυχες ώρες της Μικρασιατικής καταστροφής (με εξορίες και αιχμαλωσίες). Έτσι συμβόλισαν το γάμο τους μ' εκείνον τον άνευ χρηματικής αξίας μεταλλικό χαλκά που βρήκαν πρόχειρο. Και η κυρά-Καλλιόπη ποτέ δεν σκέφτηκε να τον ανταλλάξει με άλλο –χρυσό ή πλατινένιο– ακόμη και όταν αργότερα που έφτιαξαν τα πράγματα και είχε τη δυνατότητα να το κάνει. Εκείνος ο μεταλλικός χαλκός συμβόλισε τον αρραβώνα τους και μ' εκείνον τον χαλκά έμειναν πιστοί ο ένας στον άλλο μέχρι που τους χώρισε ο θάνατος. **Ο γάμος τους δεν στηρίχτηκε σε υλικά στοιχεία αλλά σε ουσιαστικές υποσχέσεις που και οι δυο ήταν αποφασισμένοι να τηρήσουν – και τις τήρησαν μέχρι τέλους!**

στον κόσμο μας με μεγάλη πολυτέλεια και αλαζονεία. Εκατομμύρια ζευγάρια ανταλλάσσουν όρκους αγάπης που συνοδεύονται από διαμαντένια δακτυλίδια, από υψηλόβαθμους κληρικούς, χορωδίες και μουσικά συγκροτήματα, όμως διαλύονται πριν στεγνώσει το μελάνι από τις υπογραφές στα Βιβλία των Γάμων...

Τούτο συμβαίνει επειδή το θεμέλιό τους δεν είναι ο Θεός και οι αρχές Του αλλά τι θα δείξουμε στον κόσμο, πώς θα ξεχωρίσουμε από τους άλλους, πώς θα ανεβούμε σε κοινωνικά σκαλοπάτια που δεν μας ανήκουν και δεν μας ταιριάζουν. Πώς να μας δουν και να μας επαινέσουν οι άνθρωποι, – όπως έκαναν οι Φαρισαίοι με τις μάταιες προσευχές τους, για τις οποίες τους έλεγε ο Χριστός (Ματθ. 6/ς/5). Στο τέλος απομένει πίκρα, μελαγχολία, κατάθλιψη και όχι σπάνια διάσταση μεταξύ των παιδιών και των γονέων τους που δεν ήταν σε θέση ή δεν ήταν πρόθυμοι να ακολουθήσουν τον σπά-

ταλο κοσμικό τρόπο του "νυμφεύεσθαι" της εποχής μας.

Αν είσαι βασιλιάς ή άρχοντας, ίσως αισθάνεσαι υποχρεωμένος να κάνεις γάμο ανάλογο με την κοινωνική σου τάξη. Ίσως το χρωστάς σε άλλους στο δείπνο των οποίων έφαγες. Αλλά ακόμη και αν σου περισσεύουν τα χρήματα, και είσαι πρόθυμος να τα σπαταλήσεις σε φωταψίες και χοροστασίες, σκέψου μήπως τα κλέβεις από τους συνανθρώπους σου, εκείνους που όπως στην παραβολή, βρίσκονται στα σταυροδρόμια της ζωής φτωχοί κι ανήμποροι.

Περιμένουμε λοιπόν την ώρα που κάποιοι μελλονύμφοι –και οι οικείοι τους– θα αποφασίσουν να ανταποκριθούν σ' εκείνο που σύστησε ο Χριστός: **«Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. Όταν**

κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσω-σιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνει εις σε εν τη αναστάσει των δικαίων» (Λουκ. 14/ιδ/13-14).

Χωρίς αμφιβολία είναι μεγάλη χαρά ένας γάμος και ευχόμεστε όλοι οι γάμοι να χτίζονται πάνω σε άγια κι ευλογημένα θεμέλια όπως τα όρισε απ' αρχής ο Θεός. Όμως η χαρά αυτή μπορεί να διαρκέσει όσο επαρκούν τα εδέσματα και οι μουσικές ενός γαμήλιου δείπνου. Αντίθετα θα μπορούσε να επεκταθεί και μέχρι την ανάσταση των δικαίων και πέρα από αυτήν αν την μοιραζόμασταν με ανθρώπους αναξιοπαθούντες.

Συνηθίζουν κάποιοι να λένε πως σ' έναν χριστιανικό γάμο συμπράττουν όχι μόνο οι δύο μελλονύμφοι αλλά και ο Χριστός. Ας μάθουμε πώς θα ήθελε ο Χριστός να γίνει ο γάμος μας (το διαβάσαμε παραπάνω) και ας ενεργούμε όπως θα άρεσε σ' Εκείνον.

Ο Χριστός τον γάμο που Τον καλούν –στα λόγια ή όχι– να παραστεί, να "συμμετέχει" και να "ευλογήσει", ποτέ δεν θα ήθελε να τον χαρακτηρίζει «**παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλ-**

μών και η αλαζονεία του βίου [τα οποία] δεν είναι εκ του Πατρός» (Α' Ιωάν. 2/β/16).

Ένας γάμος που γίνεται με ολοφάνερα κοσμικά κίνητρα, και το πνεύμα που τον χαρακτηρίζει εξ αρχής είναι η επίδειξη, η περηφάνια, η προσπάθεια να ξεπεράσουμε κάποιον άλλον σε πολυτέλεια και χλιδή, πόσο ποιο ακριβό θα είναι το νυφικό και το χτένισμα της νύφης, πόσο γυμνή θα παρουσιαστεί η πεθερά, πόσο θα κοστίσει το δείπνο στο ξενοδοχείο ή το κτήμα –νέο φρούτο αυτό– και πόσο τρικούβεργο θα είναι το γλέντι που θα επακολουθήσει γεμάτο από κοσμική μουσική και χορό... νομίζει κανείς ότι θα μπορέσει να στεριώσει και να ευλογηθεί;

***

Αν κάποιος ρωτήσει: «**Πιστεύετε ότι κάποιοι θα επηρεαστούν από αυτά που γράφετε;**» η απάντησή μας θα είναι αρνητική.

Δεν είναι εύκολος ο δρόμος του Χριστού, και γίνεται ακόμη πιο δύσκολος όταν πρόκειται να περπατήσουμε αντίθετα από τους ανθρώπους, «**ενώπιον των ανθρώπων**»...

Αν όμως ο γάμος ο δικός σου ή του παιδιού σου ξεκινήσει με τις αρχές του θείου λόγου, σίγουρα τα τέλη του θα είναι πιο χαρούμενα και πιο ευλογημένα.

Οικουμενικές συμπροσευχές

Οι συμπροσευχές πιστών διαφόρων δογμάτων, που έγιναν πλέον της μόδας, είναι σωστές κι επιτρεπτές;

Οι συμπροσευχές με εκπρόσωπους διαφόρων δογμάτων είναι στις μέρες μας σύνηθες φαινόμενο, και είναι απορίας άξιο, πώς όλοι αυτοί που κατ' ιδίαν ο ένας προσπαθεί να βλάψει τον άλλον είτε αρπάζοντας μέλη της ποιμένης του είτε βλασφημώντας και διασύροντας αλλήλους, μπορεί στη συνέχεια να συμμετέχει σε προσευχές ή άλλες τελετές και διοργανώσεις.

Το υλικό που χρησιμοποιείται εδώ προέρχεται από σειρά άρθρων του π. **Αν. Γκοτσόπουλου**, που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**», το Σεπτέμβριο του 2007, με γενικό τίτλο «**Ου δει αιρετικούς ή σχισματικούς συνεύχασθαι**», και πρόκειται για συλλογή "Ιερών Κανόνων" οι οποίοι απαγορεύουν παντελώς και με ποινή καθάρσεως ή και αφορισμού την συμπροσευχή μεταξύ Ορθοδόξων και αιρετικών ή αλλοθρήσκων.

Αναδημοσιεύουμε αυτό τον πίνακα και προς ενημέρωση των αναγνωστών μας και με την ελπίδα κάποιος να μας πει τι επιτέλους ισχύει και τι όχι από τους λεγόμενους "Ιερούς Κανόνες" και τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων. Εκτός και αν οι μεγαλόσχημοι κληρικοί όλων των δογμάτων δικαιούνται να τους παραβιάζουν κατάφωρα, και το καθεστώς της αποστασιοποίησης αφορά μόνο τους απλούς και καλοκάγαθους οπαδούς.

Σύμφωνα με τον π. Αν. Γκοτσόπουλο, λοιπόν, οι Ι. Κανόνες της Εκκλησίας με οι-

κουμενικό κύρος, που αναφέρονται στην απαγόρευση συμπροσευχής με αιρετικούς είναι οι εξής:

1. Γ' των Αγ. Αποστόλων: «Εἰ τις ἀκοινωνήτω, καὶ ἐν οἴκῳ συνεύξηται, οὗτος ἀφορίζεσθω».

2. ΙΑ' των Αγ. Αποστόλων: «Εἰ τις καθηρμένῳ, κληρικῷ ὡν, κληρικῷ συνεύξηται, καθαιρέσθω καὶ αὐτός».

3. ΜΕ' των Αγ. Αποστόλων: «Επίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ἀιρετικοῦς συνευξάμενος, μόνον, ἀφορίζεσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαι τι, καθαιρέσθω».

4. ΞΔ' των Αγ. Αποστόλων: «Εἰ τις κληρικός, ἢ λαϊκός εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων, ἢ ἀιρετικῶν προσεύξασθαι, καὶ καθαιρέσθω, καὶ ἀφορίζεσθω».

5. ΟΑ' των Αγ. Αποστόλων: «Εἰ τις Χριστιανός ἐλαῖον ἀπενέγκῃ εἰς ἱερὸν ἐθνῶν, ἢ εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἐν ταῖς εορταῖς αὐτῶν, ἢ λύχνους ἅπτῃ, ἀφορίζεσθω».

6. ΣΤ' της εν Λαοδικεία Τοπικῆς Συνόδου: «Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν τοῖς ἀιρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἵρεσει».

7. Θ' της αυτής: «Περὶ τοῦ μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια, ἢ εἰς τὰ λεγόμενα μαρτύρια πάντων τῶν ἀιρετικῶν ἀπιέναι τοὺς τῆς Εκκλησίας, εὐχής ἢ θεραπείας ἔνεκα, ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτους, εἰάν ὡς πιστοί, ἀκοινωνήτους γίνεσθαι μέχρι τίνος, μετανο-

ούντας δε, και εξομολογουμένους εσφάλλ-
θαι, παραδέχεσθαι».

8. ΑΒ΄ της αυτής: «Ότι ου δει αιρετικών
ευλογίας λαμβάνειν, αίτινες εισίν αλογίαί
μάλλον ή ευλογίαί».

9. ΑΓ΄ της αυτής: «Ότι ου δει αιρετικούς ή
σχισματικούς συνεύχεσθαι».

10. ΑΔ΄ της αυτής: «Ότι ου δει πάντα
χριστιανόν εγκαταλείπειν μάρτυρας Χρι-
στού και απιέναι προς τους ψευδομάρτυ-
ρας, τούτ' έστιν αιρετικών, ή αυτούς προς
τους προειρημένους αιρετικούς γινομέ-
νους· Ούτοι γαρ αλλότριοι του Θεού τυγχά-
νουσιν. Έστωσαν ουν ανάθεμα οι απερχό-
μενοι προς αυτούς».

11. ΑΖ΄ της αυτής: «Ότι ου δει παρά των
Ιουδαίων ή αιρετικών τα πεμπόμενα εορτα-
στικά λαμβάνειν, μηδέ συνεορτάζειν αυ-
τούς».

12. Θ΄ Τιμοθέου Αλεξανδρείας: «Ερώτη-
σις. Ει οφείλει Κληρικός εύχεσθαι, παρό-
ντων Αρειανών, ή άλλων αιρετικών ή ουδέν
αυτόν βλέπτει, οπότεν αυτός ποιεί ευχήν,
ηγούν την προσφοράν. Απόκρισις. Εν τη
θεία αναφορά ο Διάκονος προσφωνεί προ
του ασπασμού. «Οι ακοινωνήτοι περιπατή-
σατε». Ουκ οφείλουσιν ουν παρείναι ει μη
αν επαγγέλλωνται μετανοείν και εκφεύγειν
την αίρεσιν».

Στους πιο πάνω θα πρέπει να προστε-
θούν και οι εξής:

13. Β΄ της εν Αντιοχεία Συνόδου: «Πά-
ντας τους εισιόντας εις την Εκκλησίαν και
των ιερών Γραφών ακούοντας, μη κοινω-
νούντας δε ευχής άμα τω λαώ ή αποστρε-
φόμενους την αγίαν μετάληψιν της ευχαρι-
στίας κατά τινά αταξίαν, τούτους αποβλή-
τους γίνεσθαι της Εκκλησίας, έως αν εξομo-
λογησάμενοι και δείξαντες καρπούς μετα-
νοίας και παρακαλέσαντες τυχείν δυνηθώσι
συγγνώμης, μη εξείναι δε κοινωνείν τοις α-
κοινωνήτοις, μηδέ κατ' οίκους συνελθόντας

συνεύχεσθαι τοις μη τη εκκλησία συνευχο-
μένοις, μηδέ μη συναγομένοις. Ει δε φανείη
τις των επισκόπων, ή πρεσβυτέρων, ή δια-
κόνων, ή τις του κανόνος τοις ακοινωνήτοις
κοινωνών, και τούτον ακοινώνητον είναι,
ως αν συγχέοντα τον κανόνα της Εκκλη-
σίας».

14. Α΄ της Δ΄ Οικουμενικής που επικυ-
ρώνει τους Κανόνες των εν Λαοδικεία και Α-
ντιοχεία Τοπικών Συνόδων και του Αγ. Τιμο-
θέου Αλεξανδρείας.

15. Β΄ της ΣΤ΄ Οικουμενικής που επικυ-
ρώνει τους Αποστολικούς Κανόνες, τους
κανόνες των εν Λαοδικεία και Αντιοχεία Το-
πικών Συνόδων και του Αγ. Τιμοθέου Αλε-
ξανδρείας.

16. Α΄ της Ζ΄ Οικουμενικής που επικυ-
ρώνει τους Αποστολικούς Κανόνες, τους
κανόνες των εν Λαοδικεία και Αντιοχεία Το-
πικών Συνόδων και του Αγ. Τιμοθέου Αλε-
ξανδρείας.

Αν όλα αυτά ισχύουν για τους αιρετι-
κούς, τι θα πρέπει να καταλάβουμε
ότι ισχύει για τους αλλόθρησκους και τι
να συμπεράνουμε για τις ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΕΣ
συμπροσευχές του Πάπα και του Οικου-
μενικού Πατριάρχη;

Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε
πως οι "Ιεροί" και οι διάφοροι άλλοι θεσπι-
σμένοι και μη "Κανόνες", υπάρχουν μόνο
για να καταπατούνται από εκείνους που
υποτίθεται ότι έχουν ως ευθύνη την τήρη-
σή τους, οι οποίοι, ως άλλοι Φαρισαίοι,
**«λέγουσι και δεν πράττουσιν. Διότι δέ-
νουνσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα
και επιθέτουσιν επί τους ώμους των αν-
θρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά
του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν
αυτά.»** (Ματθ. 23/κγ/3-4), και ο μόνος λό-
γος που τους κρατάνε είναι για να χωρί-
ζουν την ποιμήνη του Χριστού σε "δικούς
μας" και ξένους. **Ω της υποκρισίας!!!**

Άλλοι έχουν το όνομα και άλλοι έχουν τη χάρη

Το όνομα έχεις, όμως...

Η χριστιανοσύνη στις μέρες μας είναι γεμάτη ωραία ονόματα. Αν κάποιος παρατηρήσει τα επίθετα των διαφόρων εκκλησιών, θα θαυμάσει αφενός για την ποικιλία και αφετέρου για την εφευρετικότητα των ανθρώπων.

Συνήθως οι εκκλησίες είναι γνωστές με το όνομα **των ιδρυτών** τους (Μαρωνίτες, Λουθηρανοί, Καλβινιστές κ.λπ.) ή κάποιων από **τις διδασκαλίες** τους (Μεθοδιστές, Βαπτιστές, Πεντηκοστιανοί) ή **του διοικητικού** τους συστήματος (Επισκοπικοί, Πρεσβυτεριανοί, Κοινοτικοί κ.ο.κ.).

Άλλοι πάλι χρησιμοποιούν σπουδαία θεολογικά ονόματα, όπως Εκκλησία Ορθόδοξη, Καθολική, της Προφητείας, του Ευαγγελίου, του Χριστού...

Αυτά τα εντυπωσιακά ονόματα, που δεν πολλοί ακούγονται εξωτικά, συνήθως καμία ή πολύ λίγη σχέση έχουν με την πραγματικότητα. Να μερικά παραδείγματα:

Η **Καθολική** εκκλησία –που σημαίνει ότι καλύπτει ολόκληρη την χριστιανοσύνη– κάθε άλλο παρά καθολική είναι, αφού από τα 2,5 δισεκατομμύρια χριστιανών του κόσμου, οι μισοί ανήκουν σε άλλα σώματα και δεν θα ήθελαν να έχουν οποιαδήποτε σχέση μαζί της και με τον αρχηγό της (τον πάπα)...

Οι **Ορθόδοξες** εκκλησίες δεν είναι κατ' ανάγκη ορθόδοξες στην ουσία, αφού έχουν αγκαλιάσει πλήθος παραδόσεις και πρακτικές που διαμορφώθηκαν στη διάρκεια των 20 αιώνων που πέρασαν, κάποιες από τις οποίες απέχουν παρασάγγες από τη διδαχή των Ιερών Γραφών...

Οι **Ευαγγελικές** εκκλησίες, αν και με το όνομά τους υποστηρίζουν πως θέλουν να ακολουθούν το ευαγγέλιο, στην πραγματικότητα έχουν γίνει τόσο μοντέρνες, ώστε στο χώρο τους ευδοκιμούν κάθε είδους αντιβιβλικές διδασχές και πρακτικές... Πολλοί αμφισβητούν τη θεοπνευστία της Αγίας Γραφής, άλλοι αμφισβητούν για τα θαύματα και την ανάσταση του Χριστού, όχι σπάνια έχουν ταυτιστεί με πολιτικά συστήματα και χαρακτηρίζονται από αχαλίνωτη διαιρετική τάση.

Οι **Ελεύθερες** εκκλησίες κυρίως ονομάζονται έτσι επειδή είναι αποστασιοποιημένες από το κράτος, δυστυχώς όμως και αντίθετα από το όνομά τους, συνήθως ζουν κάτω από τον αυστηρό έλεγχο ολιγάριθμων ομάδων ή και μεμονωμένων ηγετών και καταστατικών που όχι σπάνια κυριαρχούν επάνω στους οπαδούς τους δικτατορικά, «**κατακυριεύοντες την κληρονομία του Θεού**» (Α' Πέτρ. 5/ε/3).

Οι **Χαρισματικές και Πεντηκοστιανές** εκκλησίες, παρουσιάζουν τόση ποικιλία δογμάτων και πρακτικών, που φανερώνουν οτιδήποτε άλλο, όχι όμως παρουσία του Αγίου Πνεύματος, που είναι ενωτικό και διδακτικό... Επιπλέον διακρίνονται για έντονη προσπάθεια διείσδυσης σε άλλες εκκλησίες προς άγρια οπαδών, γεγονός που αντιβαίνει σε κάθε χριστιανική αγωγή και ηθική...

Οι **Αντβεντιστές** –που χρωστάνε την ύπαρξή τους στο κίνημα του 19ου αιώνα το οποίο επανέφερε στο προσκήνιο την προσδοκία της Δεύτερης Έλευσης του Χριστού (adventus=έλευση)– έχουν διαμορφώσει εκκλησιαστικά σώματα με μόνιμες δομές και μεγάλα ιδιόκτητα ιδρύματα (νοσοκομεία, πανεπιστήμια, σεμινάρια κ.λπ.) που φανερώνουν ότι δεν επείγονται να εγκαταλείψουν τα εγκόσμια...

Οι **Μάρτυρες του Ιεχωβά**, (που προέρχονται από τους Σπουδαστές των Γραφών) στην ουσία έχουν γίνει μάρτυρες/προπαγανδιστές της εταιρείας «Σκοπιά» με την οποία έχουν ταυτίσει τον Θεό, και για την οποία ζουν και είναι έτοιμοι να δώσουν ακόμη και τη ζωή τους...

Ο κατάλογος αυτός θα μπορούσε να συνεχίσει πάρα πολύ, όμως τα συμπεράσματα θα ήταν ακριβώς τα ίδια. Τα ονόματα είναι πολύ ωραία αλλά προκύπτει το ερώτημα, ποια σχέση έχουν με την πραγματικότητα και, δυστυχώς η απάντηση είναι, **ελάχιστη έως καθόλου**.

Η φράση «**το όνομα έχεις ότι ζης και είσαι νεκρός**» (Αποκ. 3/γ/1) νομίζουμε ότι ταιριάζει πλήρως στη σημε-

« **Διμερίσθη ο Χριστός;** »
(Α΄ Κορ. 1/α/13)

ρινή εκκλησιαστική πραγματικότητα. Εκκλησίες πολλές, οπαδοί πολλοί, δραστηριότητες πολλές, όμως στην πράξη βασιλεύει η κοσμικότητα, ελάχιστοι ενδιαφέρονται για τις αλήθειες της Βίβλου, τα υλιστικά ενδιαφέροντα και η συνταύτιση με το κοσμικό σύστημα φανερώνουν την επικράτηση όχι του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος αλλά του πνεύματος της ανθρώπινης θρησκείας της Βαβυλώνας και τη σύγχυση της Βαβέλ...

Όπως έγραψε κάποιος, «Ο αληθινός χριστιανός θα έπρεπε να είναι όλα τα παραπάνω μαζί –όχι μόνο ένα ή λίγα από αυτά αλλά όλα μαζί– να είναι δηλαδή **Ορθόδοξος** στις πεποιθήσεις του, **Καθολικός** στην ενότητά του, **Ευαγγελικός** στη ζωή του, **Βαπτιστής** στη συμμετοχή του ενός βαπτίσματος, **Αντβεντιστής** στην προσμονή της Δεύτερης Έλευσης του Χριστού, **Χαρισμα-**

τικός στον πλούτο των δώρων του Αγίου Πνεύματος και προπάντων **Ελεύθερος** με την ελευθερία που ο Θεός χαρίζει στα τέκνα Του» (Ρωμ. 8/η/21).

Αν τα παραπάνω δεν υπάρχουν, φανερώνουν την απουσία του ενός και ζωοποιού Αγίου Πνεύματος, και είναι καλό τα μέλη τέτοιων εκκλησιών, να αναρωτηθούν κατά πόσον είναι πραγματικά μέλη του πνευματικού Σώματος του Χριστού, της Νύμφης, της αγίας Του Εκκλησίας.

Ο Χριστός προειδοποίησε ότι «**δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς**» και σε όσους την ημέρα της Κρίσης θα Του λένε, «**Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά;**» θα απαντήσει «**Φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν**» (Ματθ. 7/ζ/21-23). Ποια πρέπει να είναι συνεπώς η δική μας θέση απέναντι σε όλα αυτά τα ονόματα και οργανωτικούς σχηματισμούς;

Εφόσον αληθινοί χριστιανοί είναι «**Όσοι εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν**» (Ιωάν. 1/α/12-13), τι είναι όλοι οι άλλοι; Η απάντηση προκύπτει μία, μοναδική και μονοσήμαντη: Όλοι οι άλλοι δεν είναι παρά οπαδοί

ανθρώπων, θρησκειών, εκκλησιαστικών σχημάτων. Άνθρωποι καλοί κατά τα άλλα, που όμως δεν έχουν μερίδιο στο σώμα και την οικογένεια του Χριστού. Και είναι μεγάλος κίνδυνος αυτός που όλοι πρέπει να αποφύγουμε και ας βοηθήσει σε τούτο ο Θεός.

Ας θυμηθούμε την προτροπή του Παύλου στον συνεργάτη του Τιμόθεο: «**Πάντες οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι. Αλλά συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν**» (Β' Τιμ. 3/γ/12-17).

Είσαι τέτοιος χριστιανός; Έχεις τα παραπάνω χαρακτηριστικά; Ακολουθείς πιστά την θεόπνευστη Γραφή; Αν ναι, δόξα στον Θεό! Αν όχι, ψάξου, και μην αδιαφορείς ούτε στιγμή.

Κι αν ίσως αναρωτιέσαι πού βρίσκεται η αληθινή εκκλησία του Χριστού, να ξέρεις πως βρίσκεται μέσα σε όλα αυτά τα εκκλησιαστικά σώματα, κρυμμένα από τους ανθρώπους, όμως πολύ γνωστή στον Κύριο, που είναι ο μόνος που «**γνωρίζει τους όντας αυτού**» (Α' Βασ. 19/ιθ/18, Β' Τιμ. 2/β/19).

Κόλαση και Παράδεισος...

Είχαμε γράψει στο παρελθόν σχετικά με τις λανθασμένες αντιλήψεις που υπάρχουν για την Κόλαση, και την επιρροή που αυτές έχουν δεχτεί από την κοσμική θρησκεία και φιλολογία. (Βλ. «Τ», Μάρτιος-Απρίλιος 2008).

Τις ημέρες αυτές ανακαλύψαμε μια ενδιαφέρουσα καταγραφή στο μουσουλμανικό Κοράνι και αναπαράγουμε εδώ την περικοπή αυτή για ενημέρωση των αναγνωστών μας.

Είναι από το τμήμα (4) «**Το στάδιο των γυναικών Μεδίνα**», παρ. 55-57, και βρίσκεται στη σελίδα 119 της επίσημης έκδοσης με τίτλο «**Το Ιερό Κοράνι**» που εκδόθηκε το 1987 με επιθυμία και φροντίδα της εφοπλιστού κ. Μαριάννας Ι. Λάτση.

Διαβάζοντας αυτό το κείμενο, δύο εκδοχές μπορούν να υπάρξουν, είτε λέει αλήθεια το Κοράνι, όταν π.χ. γράφει πως «**όσες φορές θα ψήνονται τα δέρματά τους**» θα τα αντικαθιστούν με άλλα δέρματα, «**ώστε να δοκιμάζουν συνεχώς το βασανισμό**» –και ότι οι αγαθοί στον Παράδεισο θα έχουν «**εξα-**

γνισμένες συζύγους», είτε μεταφέρει ψευδείς λαϊκές φήμες που κυκλοφορούσαν προηγούμενα σε άλλες θρησκείες, και οι οποίες, δυστυχώς, πέρασαν

55. 'Ανάμεσά τους άλλοι πίστεψαν κι άλλοι άπ' αὐτοὺς ἔστρεψαν τὸ πρόσωπό τους ἀπ' αὐτόν. Εἴν' ἄρκετή ἡ Κόλαση μέ τὴν καυστική φωτιά	قَتَلْتَهُمْ مِنْ ءَامَنَ بِهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُضَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّا تَقْبِضَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا
56. *Όσοι ἀρνήθηκαν τὰ σημεῖα μας, σύντομα θὰ τοὺς κάψουμε με τὴν Φωτιά κι ὅσες φορές θὰ ψήνονται τὰ δερματά τους, θὰ ἔ' ἀντικαταστατοῦμε μ' ἄλλα δερματά, ὥστε νὰ δοκιμάζουν συνεχῶς τὸ βασανισμό. Γιατί ὁ ἈΛΛΑΧ εἶναι Πανίσχυρος, Σοφός.	وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ ظِلٌّ
57. *Εκεῖνοι ὁμοῦς ποὺ πίστεψαν καὶ ἔκαναν τίς καλές πράξεις, θὰ τοὺς εἰσάγουμε στὸν Παράδεισο, ποὺ κάτω του τρέχουν ποτάμια, καὶ θὰ μείνουν γιὰ πάντα. *Εκεῖ θὰ ἔχουν ἐξαγνισμένες συζύγους, καὶ θὰ τοὺς βάλλουμε κάτω ἀπὸ μεγάλη σκιά.	

στον λαϊκό "χριστιανισμό" και στο Ισλάμ, μεταδίδοντας μια εικόνα που ούτε στην Αγία Γραφή στηρίζεται ούτε στο ελάχιστο ταιριάζει με τον δίκαιο και αγαθό χαρακτήρα του Θεού της Βίβλου.

Καθένας βέβαια μπορεί να πιστεύει ό,τι άλλο θέλει, ας μη λέει όμως ότι η πηγή του είναι η Βίβλος. ❏

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΟΤΑΝ ΨΗΦΙΖΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ;

Η Καινή Διαθήκη λέει: «**Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων**» (Φιλιπ. 2/β/4), και είναι τούτη μια αρχή που πρέπει να διέπει ολόκληρη τη ζωή μας. Η Γραφή διδάσκει ότι ο εγωισμός και η φιλαυτία δεν είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον πραγματικό χριστιανό, ο οποίος πρέπει να σκέφτεται όχι μόνο το δικό του συμφέρον αλλά και εκείνο των συνανθρώπων του.

Ο ψηφοφόρος που στέκεται εμπρός στην κάλπη, σκέφτεται τον εαυτό του ή τους άλλους; Διαλέγει το κόμμα που θα ψηφίσει με σκοπό να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των άλλων ή τα δικά του; Ένας εργοδότης προφανώς ψηφίζει το κόμμα που θα τον βοηθήσει να κάνει μεγαλύτερα κέρδη, να πληρώνει λιγότερες εισφορές και φόρους, να μην επιβάλλει στο εργοστάσιό του αυστηρά και δαπανηρά μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος κ.ο.κ.

Αντίθετα όταν ψηφίζει ένας εργάτης, συνήθως διαλέγει το κόμμα που υπόσχεται να τον βοηθήσει να πάρει μεγαλύτερο μισθό, να πληρώνει ο εργοδότης περισσότερα για το ΙΚΑ, να επιβληθούν πιο αυστηρά (και δαπανηρά) μέτρα ασφάλειας στο χώρο εργασίας κ.λπ. Το ανάλογο

συμβαίνει και με τον πολίτη που ψηφίζει τον α ή β κομματικό υποψήφιο με την ελπίδα ότι θα διορίσει το παιδί του στο Δημόσιο, παρακάμπτοντας κάποιους άλλους για χάρη του...

Αν αυτοί οι ψηφοφόροι ήταν συνειδητοί χριστιανοί που ήθελαν να εφαρμόσουν την αποστολική προτροπή, έπρεπε να ψηφίζουν αντίθετα από τα δικά τους συμφέροντα, δηλαδή ο εργοδότης να ψηφίζει το κόμμα που υποστηρίζει τον εργάτη εις βάρος των δικών του συμφερόντων και ο εργάτης το κόμμα που υποστηρίζει τον εργοδότη του, ακόμη κι αν αυτό σημαίνει ότι δεν πρόκειται να πάρει αύξηση. Και βέβαια εκείνος που ελπίζει τον διορισμό θα έπρεπε να αφήσει τη θέση ελεύθερη για να την πάρει άλλος...

Όμως τέτοια "χριστιανικά" σενάρια, συμβαίνουν μόνο στα παραμύθια... Είναι τούτο ένας ακόμη λόγος που εμείς υποστηρίζουμε ότι ο χριστιανός δεν μπορεί και δεν πρέπει να συμμετέχει στα παιχνίδια της επαγγελματικής και κομματικής "πολιτικής".

Στις επόμενες εκλογές, που έρχονται οσονούπω, διάλεξε αν θα ψηφίσεις ως χριστιανός ή όπως «**οι λοιποί των ανθρώπων**». **✚**

ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ Ή ΛΙΑΝΙΚΩΣ;

Μια και γράψαμε για "ιερά" κοσμήματα στο προηγούμενο τεύχος, ταιριάζει να παρουσιάσουμε μια άλλη επιχειρηματική "ιδέα" που προσφέρει εικονίτσες αγίων σε μορφή μπρασελέ, όπως βλέπετε στη φωτογραφία, όπου ο "πιστός" καλείται να επιλέξει όχι μόνο τον προσωπικό του "προστάτη άγιο", αλλά να κάνει χονδρική αγορά, εξασφαλίζοντας περισσότερους ή όλους τους αγίους της συλλογής, θυμίζοντας τους αρχαίους Αθηναίους (Πράξ. 17/ιζ/23).

Το θέαμα μοιάζει με κάποιες κυρίες υψηλών κοινωνικών κύκλων, που φορούν βραχιόλια με τις ντουζίνες, μόνο που εδώ φοριούνται με τις ντουζίνες οι άγιοι... Όσο περισσότεροι, τόσο το καλύτερο, θα έλεγε κάποιος. Εμείς θα λέγαμε ντροπή!

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΡΙΠΗ (ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ)

Την γρίπη που ξεκίνησε από την Ισπανία την ονόμασαν «ισπανική» και όταν ξεκίνησε από την Ασία την ονόμασαν «ασιατική», άλλοτε πάλι «γρίπη των πτηνών» κ.ο.κ. Τώρα που η γρίπη χτύπησε την Αμερική και τα γουρούνια, οι υπεύθυνοι των δημοσίων σχέσεων της χώρας πέραν του Ατλαντικού έσπευσαν να την ονομάσουν "Νέα Γρίπη" –ούτε αμερικανική ούτε των χοίρων– για να μην επηρεαστεί η κατανάλωση του χοιρινού κρέατος ούτε να σπιλωθεί το ιερό όνομα

της Αμερικής εξ αιτίας του νέου λοιμού. Ύστερα από λίγα χρόνια, όταν η γρίπη επανέλθει μεταλλαγμένη, εκείνη πώς θα την ονομάσουν; "NEA-NEA" και μετά "NEA-NEA-NEA" και μέχρι πού;

**Η ευαισθησία για την ονομασία της νόσου απλώς επιβεβαιώνει την άλλη νόσο, εκείνη των συμπλεγμάτων και της δουλοπρέπειας, που πλήττει αντίστοιχα και τους "πλανητάρχες" και τους ηγέτες των μικρότερων χωρών όπως οι δικοί μας – να τους χαϊρόμαστε! **

ΕΠΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΡΥΣΑ...

Πέρα από τα παραπάνω, προέκυψε και άλλο αρρωστημένο φαινόμενο, εκείνο διαφόρων εκκλησιαστικών ανδρών που, άλλοι μεν σκέφτηκαν να εμποδίσουν την Θεία Κοινωνία από το φόβο της εξάπλωσης της νόσου, άλλοι δε –και μάλιστα εγχώριοι– έσπευσαν να βεβαιώσουν ότι η γρίπη "δεν κολλάει" με το κουταλάκι του παπά, επειδή είναι ασημένιο και τα μικρόβια σκοτώνονται όταν ακουμπήσουν στο ασήμι...

Και να σκεφτεί κανείς πως τον λालίστατο Μητροπολίτη που είπε τα παραπάνω, παρά λίγο να τον είχαμε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος... **Από τι γλιτώσαμε δηλαδή! **

ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ

Ο σκανδαλισμός των πιστών από τα αισχρά έργα του τ. Μητροπολίτη Αττικής δεν υπήρξε αρκετά σοβαρός για την Ιερά Σύνοδο ώστε να προκαλέσει την καθαίρεση και τον αποσχηματισμό του. Μόνο όταν καταδικάστηκε από την κοσμική δικαιοσύνη, η Ελλαδική Εκκλησία τον επανέφερε στην τάξη των μοναχών, όμως και πάλι με τρόπο έκθετο, ώστε ο ίδιος έχει προσφύγει και ζητεί "δικαίωσή" από το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Οικουμενικό Πατριαρχείο επειδή η καθαίρεσή του έγινε χωρίς εκκλησιαστική δίκη. («**Ελευθεροτυπία**» 2-8-09).

Αντίθετα η Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ανακοίνωσε στις 26-7-09 πως «*τίθεται σε διαθεσιμότητα και ήδη κινείται η προβλεπόμενη διαδικασία απολύσεως από της προσωρινής εφημεριακής θέσεώς του, και επομένως υποχρεούται να επιστρέψει*

στην Μονή της μετανοίας του» ο κληρικός που κατηγορείται «*ότι την εσπέραν της 23-7-09 παρεπλάνησε και ωδήγησε 20χρονον με διανοητικά προβλήματα εις ερημικήν περιοχήν με σκοπόν να ικανοποιήση τας σαρκικές επιθυμίας και ηδονάς του*». («**Ορθόδοξος Τύπος**» 7-8-09). Αν ο εν λόγω δεν ήταν απλός παπάς αλλά Μητροπολίτης, θα κρυβόταν πίσω από τα "προσωπικά δεδομένα" που αναγνωρίζει η Ιερά Σύνοδος στους "ανώμαλους" υψηλόβαθμους κληρικούς. Να μη γίνουν όλοι και όλα «*ίσα κι όμοια*»...

Βεβαίως υπάρχει και η βιβλική απαίτηση: «**Δεν θέλετε πράξει αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα, εις σταθμά και εις ζύγια**» (Λευ. 19/10/35) όμως αυτήν οι σημερινοί "Λευίτες", όπως αποδεικνύεται, την γράφουν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. **Δυστυχώς!**

ΒΟΥΒΟΣ ΑΙΩΝΑΣ

Σε παλαιότερη συνέντευξή του, που είχε δώσει ο ηθοποιός κ. Θ. Καρακατσάνης στο περιοδικό «**ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ**», μεταξύ άλλων είχε πει:

Από τη μια υπάρχουν οι Ταλιμπάν και από την άλλη, οι... Πάλι-μπαμ! Τα θύματα αυτής της τραγωδίας δεν τελειώνουν εδώ, ούτε αρχίζουν. Αν κρατούσαμε ενός λεπτού σιγή για κάθε θύμα του προηγούμενου αιώνα, θα ήταν ένας βουβός αιώνας. Κι έτσι, δυστυχώς, βλέπω και το αύριο. Ίσως πρέπει να βουβαθούμε και για τα όσα θα γίνουν.

Το δυσάρεστο είναι πως ενώ για τους **Ταλιμπάν** είναι υπεύθυνοι ως ένα βαθμό

οι Μουσουλμάνοι, για τους "**Πάλι-μπαμ**" είναι υπεύθυνοι σε μεγάλο βαθμό οι Χριστιανοί της Δύσης αλλά όχι μόνο, επειδή και στη χώρα μας υπάρχουν μερικοί ανισόρροποι που θεωρούν υποχρέωσή τους να υποστηρίζουν οτιδήποτε δυτικό, και να πολεμούν οτιδήποτε ανατολικό και εν προκειμένω μουσουλμανικό.

Ούτε όλοι οι Μουσουλμάνοι είναι κακοί άνθρωποι ούτε όλοι οι Χριστιανοί είναι καλοί άνθρωποι. Τα θρησκευματα –όλα τα θρησκευματα– από μόνα τους κανέναν δεν διορθώνουν, ενώ αντίθετα δημιουργούν φανατικούς δολοφόνους από το οποίο, δυστυχώς, δεν υστέρησε η χριστιανική θρησκεία. **❶**

Εκ καρδίας

Ανθρωπότητα και ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ

Πριν μερικά χρόνια, κάποιος θρησκευτικός εκδότης ζήτησε την άποψή μας για ένα σοβαρό θεολογικό ζήτημα. Έχοντας υπόψη διάφορες μεμπρές συμπεριφορές του εν λόγω κυρίου και της συντροφιάς του, απαντήσαμε: **«Τέτοια άγια ζητήματα δεν τα συζητούμε με ανήθικους ανθρώπους».**

Στη δική μας αντίληψη –και σύμφωνα με τα λεξικά– «ανήθικος» είναι ο στερούμενος ήθους, ο μη στηριζόμενος επί ηθικών αρχών, αυτός που λέει συστηματικά ψέματα, ο διπρόσωπος και προσωπολήπτης.

Αλλά η Καινή Διαθήκη χρησιμοποιεί και μια άλλη λέξη –την «κακοήθεια»– που είναι ακόμη χειρότερη (Ρωμ. 1/α/29), διότι **κακοήθης** δεν είναι αυτός που απλά στερείται ήθους αλλά αυτός που διαθέτει **ΚΑΚΟ ΗΘΟΣ, Ο ΑΧΡΕΙΟΣ, Ο ΦΑΥΛΟΣ, Ο ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.**

Ο ανήθικος ίσως να μη φταίει απόλυτα ο ίδιος για την κατάσταση του, επειδή ίσως δεν διδάχτηκε ηθική από τους γονείς, τους δασκάλους και την εκκλησία του.

Αντίθετα ο ΚΑΚΟΗΘΗΣ διαμορφώνει μόνος τον κακό του χαρακτήρα –ίσως μάλιστα και σε διάστημα πολλών ετών–, η στάση του είναι ζήτημα επιλογής, την προτιμά και την εφαρμόζει εν γνώσει του. Για το λόγο αυτό ο ΚΑΚΟΗΘΗΣ είναι προσωπικά υπεύθυνος για το δρόμο που ακολουθεί.

Τον χαρακτηρισμό του κακοήθι, βεβαίως, δεν είναι εύκολο να τον δώσεις σε κάποιον, επειδή δεν γνωρίζεις τα κίνητρα και τα βάθη της καρδιάς του **αποκαλύπτεται όμως από τα έργα και τα λόγια του όταν είναι συστηματικά.**

Θύμα μεγάλης κακοήθειας έμελλε να πέσουμε και εμείς το τελευταίο διάστημα, από ανθρώπους οι οποίοι –εντελώς ασύστολα και χωρίς φόβο Θεού– διαδίδουν σε βάρος μας **αστήρικτες κι ανύπαρκτες κατηγορίες**, μεταξύ των οποίων π.χ. ότι **μεταπηδήσαμε στην αίρεση των «Μαρτύρων της Σκοπίας»(!), ότι επιδιώξαμε να γίνουμε πρεσβύτεροι σε Ευαγγελική Εκκλησία και άλλα παρόμοια.**

Δεν θα άξιζε βέβαια να ασχολείται κανείς με το κατάντημα τέτοιων ανθρώπων. Το κάνουμε εντούτοις αφενός επειδή όσο κυκλοφορούν τις διαβολές τους, δίνουν χαρά στον πατέρα του ψεύδους, τον Διάβολο (Ιωάν. 8/π/44) και αφετέρου για να πούμε ότι **ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕ ΚΑΚΙΑ.** Εξ άλλου ο Χριστός είπε: «Δεν είναι δούλος μεγαλύτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουνσι διώξει». Τους ευχαριστούμε, λοιπόν, για την τιμή να ασχολούνται μαζί μας.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα πάψουμε να παρακολουθούμε τις αταξίες τους, για τις οποίες αν χρειαστεί, δεν θα φοβηθούμε να γράψουμε.

Το ΧΩΜΑ δεν αλλάζει μέσα σε χρυσό φέρετρο...

Σκεφτήκαμε πολύ αν έπρεπε να ασχοληθούμε με τον τραγουδιστή **Μάικλ Τζάκσον** ύστερα από τον πρόσφατο θάνατό του, αφού δεν το είχαμε κάνει ούτε όσο ζούσε. Ε-ντούτοις όσα διαδραματίστηκαν, με τις δικαστικές διαμάχες και τη φανταχτερή "επιμνημόσυνη τελετή", δημιούργησαν την ανάγκη να γραφτούν λίγα λόγια.

Δεν θα είναι λόγια για τον θανόντα. Έτσι κι αλλιώς δεν ανήκουμε στους οπαδούς της μουσικής του ούτε της κουλτούρας του. Πολύ περισσότερο δεν ανήκουμε στους φίλους της διαγωγής του. Όμως τα παραπάνω δεν εμποδίζουν το συναίσθημα της απογοήτευσης όταν μαθαίνει κανείς πως τούτος ο δυστυχισμένος άνθρωπος –πρώην φτωχός και ύστερα πλούσιος– όχι μόνο δεν μπόρεσε να χαρεί τις ομορφιές της ζωής αλλά και στην ώρα του θανάτου του περιβαλλόταν από πυκνό σκοτάδι, παρ' όλο που διάφοροι έσπευσαν να παρευρεθούν στο πανηγύρι της κηδείας του. *[Περίεργο τούτο φρούτο της Εσπερίας, όπου το πένθος ονομάζεται "γιορτή", και όπου οι θανόντες δικαιώνονται απαξάπαντες, δοξάζονται «προ καιρού» και στέλνονται στον Παράδεισο – οποιονδήποτε "Παράδεισο", σίγουρα όμως όχι τον Παράδεισο του Θεού.]*

Βέβαια δεν έχει ο καθένας την "τιμή" να φιλοξενηθεί το πώμα του σε ΧΡΥΣΟ ΦΕΡΕΤΡΟ –όπως ο Μ.Ι., κάποιοι Φαραώ και λίγοι άλλοι άρχοντες... Η φωτογραφία φανερώνει εύγλωπτα πως κανείς δε μπορεί να ξεφύγει την κοινή μοίρα των ανθρώπων, που καθόρισε ο Θεός: «Γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει» (Γεν. 3/γ/19). Είτε πλούσιος είσαι είτε φτωχός, είτε σε χρυσό φέρετρο σε βάλουν είτε σε ξύλινη κάσα ή αν σε περιβάλλουν οι γιγαντόλιθοι των Πυραμίδων, κανένας δε μπορεί να ανατρέψει τούτη τη φωνή που ακούστηκε στον Κήπο της Εδέμ.

Ακόμη κι αν δεν πιστεύει κάποιος στη Βίβλο, κι αν θέλει να αρνηθεί τις εντολές του Θεού, τούτη την απόφαση δε μπορεί να την αποφύγει. Επίσης, κι αν ακόμη κάψουν το πώμα του και σκορπίσουν τη στάχτη στους ωκεανούς, πάλι δε μπορεί να ματαιώσει αυτό που περιμένει τους άπιστους στην τελική ανάσταση, όταν ο Θεός θα πει: «**Ίδετε, οι καταφροννηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε**» (Πράξ. 13/ιγ/41).

Μια χούφτα χώμα είμαστε όλοι και μόνο η **ΑΝΑΣΤΑΣΗ** που κέρδισε ο Χριστός για μας θα εξασφαλίσει τη συνέχειά μας στο μέλλον.

Ας την πιστέψουμε λοιπόν κι ας την χαρούμε από τώρα, ζώντας ήδη την αναστημένη ζωή του Χριστού (Ρωμ. 6/ς/4). ❶

Ογκώδες γλυπτό άμμου με τη μορφή του Μ. Jackson σε ακτή της Ινδίας.

Έργο του S. Pattnaik.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN